

ქრონიკა

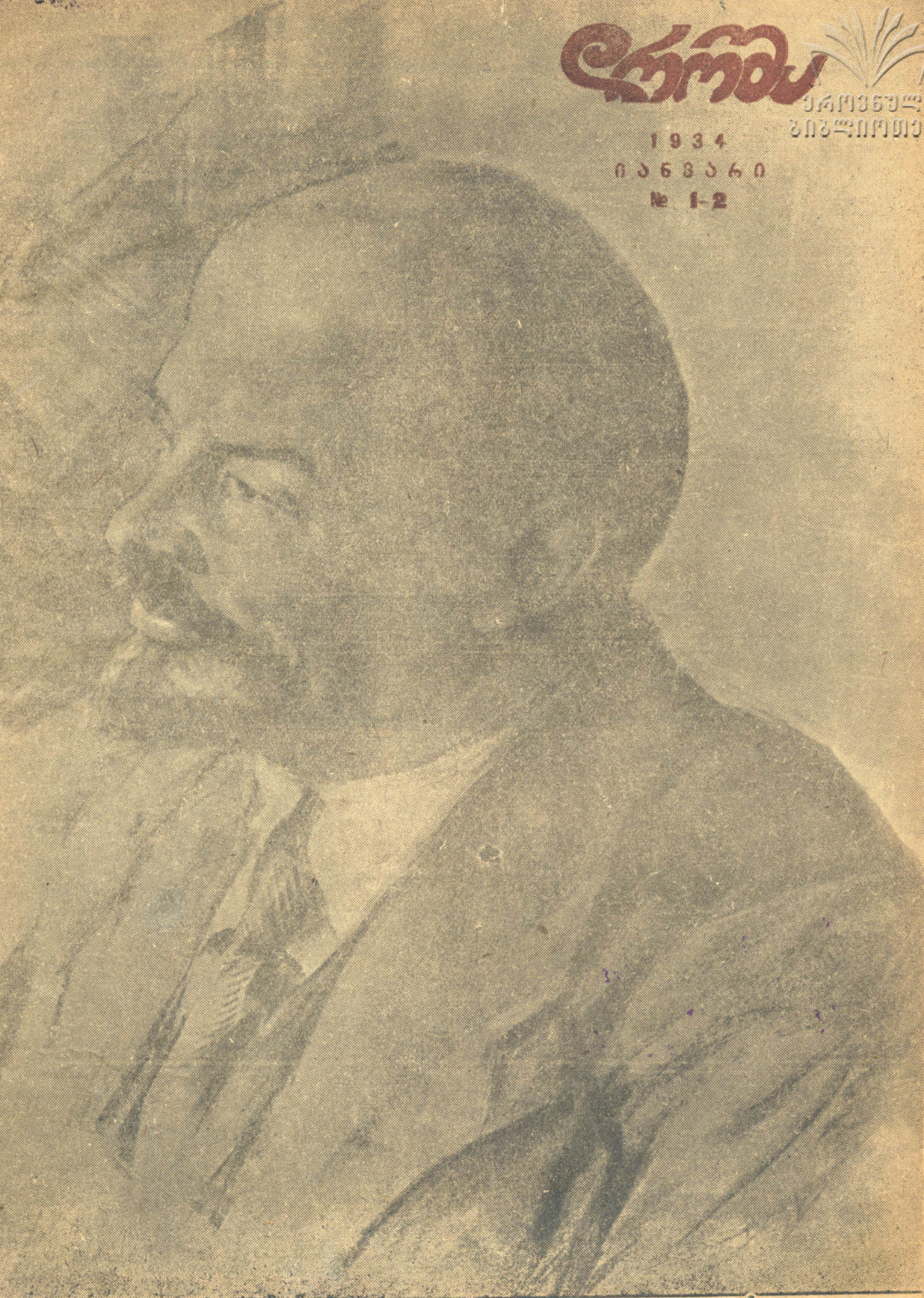

გაზეთი
ზიგაგორა

1934

ნაგებობა

№ 1-2

გ. ი. მ. გ. ნ. ბ. ი.

საზოგადოებრივი კვება

ხაუშის მომზადება ტფილისის საზოგადოებრივ საკვებო დეპოში.
ფოტო: გლაჟკოვის.

ლითონის კონსტრუქციის მარხანა

მე-17 პარტიკულოზისათვის ლითონის კონსტრუქციების ქარხნის მუშა ამა. პეტრო-
ხოვმა აიღო ფოტოები შეაკეთოს მიღებული ღირებულების დეტალები გიკას
ჩამომდინებ ქარხნისათვის. სურათზე: ამა, პეტროსოვი მუშაობის დროს.
ფოტო: ს. შავეკოვს.

საზოგადოებრივი კვება

კომუნისტურება „ენი-უკენდ“-ს ერთ-ერთი
საუკეთესო დამკვეთი ქალი ამა. გოული-
ჯავარ კიზი, რომელმაც ხაუშით დღის
განმავლობაში შეკრიბა 36 კილოგრამა, ზამბა.
ფოტო: ბ. შავეკოვს.

იტალიური ჯიშის ლიმონი აზხა-
შითში

მცენარეთა მოშენების სრულიად საქვედრ
ინსტიტუტი აზხაში ითვსებს ახალ
სუბტროპიკულ მცენარეებს. სურათზე: იტ
ალიური ლიმონი.
ფოტო: რანინინის.

ლენინის აკლდამასთან

უზარმაზარ რიგში ვდგავართ წითელ მოედანზე და იანვრის ყინვით გათოშილნი ვუცდით ლენინის „მიღების საათებს“.

მე, შორეულ ტფილისიდან მოსული,

ბაქოელი ლეგთავი, ჩემი განუყრელი თანამგზავრი, მაზრაში მკიდროთ ჩასხმული, ნიკაპქვეშ შეკრული ბუდიონური ქუდით, მოსკოვის ყინვით შემფოთებული რომ დაგძაგებს:

— სცივა ძმავ, სცივა.

ჩვენს წინ: დათვის ქურქში შეხვეული ვაჟკაცი, აღმოსავლურის სახისა.

ღონის ყაზახები, ბრგე და პირქუშნი.

ზონგოლის პატარა ქალები, ოქროსფერნი.

ჩალმიანი აზიელები, კასპის გაღმა მხარიდან.

კავკასიელი, ბუხარის მაღალი ძროწვრილი ქუდეებით.

ადგილობრივი მკვიდრნი და უკრაინელები, ერთ-

მანეთში ძნელად გასარჩევი.

და რამდენი კაციც, თითქმის იმდენივე ეროვნება.

დიდი ყოფილა საბჭოეთი, ბევრი მხარე, ბევრი ხალხი.

უზარაზხარ რიგში ვდგევართ და უჩვეულო სუსხით დამზრალნი ვუცდით ლენინის „მიღების საათებს“

რაღაც უფსკრულის ღუმელია.

ამოდენა მასსაში ჩურჩულიც კი არ ისმის; მხოლოდ ხანდახან გაიქროლებენ ავტომატილები მოედნის ყინვით გალიბულ ასფალტზე ჩუმად, მორიდებით, და მხოლოდ ხანდახან ჩამწურულებს ბაქოელი ლევთავი, რუსეთის ყინვით შეშფოთებული რომ დაგდაგებს:

— სცივა ძმავ, სცივა.

მციოდა, მეც ძლიერ მციოდა, მაგრამ სიცივეს საღ ვავექცეოდი ამხანაგო გამიდ, იგი მოსკოვის ყველა ქუჩას ჩასჭიდებოდა.

თოვს და ამოდენა ხმაურის ქალაქში ყოფილა ადგილი სადაც ისმის მისი ფარტენების შრიალი,

დადუმებული ვუცდით ლენინის „მიღების საათებს“.

ლენინი ახლა ათასეულ მნახველს ისტუმრებს, მოსულებს: ციმბირიდან, კალუგიდან, კავკასიიდან, აზიის ცხელ ქვეყნებიდან, მოსულებს ქვეყნის ყველა მხარიდან.

და არის რაღაც უსიტყვო საურბარი.

— მაგრამ გამიდ, ალბად იგი მაგიდასთან არ ზის, ტყავის სავარძელში; მისი მაგიდა გახსოვს? მოსკოვის მუზეუმში ვიხილეთ უსაქმურად მიდგმული.

— არ ეცმება ხაკისფერი ხალათი; მისი ხალათიც იქ გვიჩვენეს მინებიან განჯინაში, ჯოხზე გაკიდული, ორგან გახვრეტილი კაპლანის ბრაუნინგით.

— მას არ სცივდეს იქნებ, გამიდ, ამ ყინვაში; მისი პალტოც მუზეუმს ინახება, გაცრეცილი პატრონის სიცოცხლეშივე.

— არ იტყვის სიტყვას: მისი სიტყვა ჩემთან ინახება ტფილისში, შენთანაც ბაქოში.

მას შერჩა რაღაც უსიტყვო ენა, სიკვდილშიაც მაღალი და უეჭველი.

თოვს და ამოდენა ხმაურის ქალაქში ყოფილა ადგილი სადაც ისმის მისი ფარტენების შრიალი.

აი, შავს მარმარილოს გასარკულ კედლებში ამართული ლენინის სამარადისო ბინა.

გახსნეს კარები.

დაიდრა რიგი და ნელის ნაბიჯით ჩატარდენ წინწინ.

მიგვილო ჩვენც.

ჩახურული, მძიმე და ადამიანისაგან თითქმის უსუნთქველი რამ ჰაერი გვიჩქარებს სუნთქვას.

შევედით. თბილა და აღარ დაგდაგებს გამიდ.

მაგრამ აღარ თავდება ეს კიბე და უფსკრული მნახველისთვის თითქმის განგებ გამრავლებული, რომ უფრო სრულად აღიდგინო ლენინი, შეკრიბო მხარე ყოველი, რაც მასზე ოდესმე დაგდაგებია.

ყოველ კუთხეში მოელი მის გამოჩენას, იგი იქნება უსუნთქველად მძინარე, იმგვარის სახისა, როგორც ქართული მხატვარის სურათში მინახავს — ქართული იერის, ან იქნებ იმგვარის, ჩემს თანამგზავს რომ თან აქვს, შავის წვერებით — თურქული იერის, ან იქნებ ისეთი, მოსკოვის მუზეუმში რომ ვნახეთ ტაჯიკისტანელ გლეხის მიერ ხორბლეულის მარცვლით ნაქარგი — აღმოსავლურის სახისა?

მებადება გრძნობა: ადამიანის სიმაღლის, სიამაყის, გამარჯვების, ბრძოლისა და თავგანწირვისა.

გათბა და აღარ დაგდაგებს გამიდ.

აღარ თავდება ეს ხვეულებიც. არ ჩანს ლენინი.

უეცრად შავონდება არა ერთხელ მოსმენილი სიტყვა ლენინის შესახებ: — „ლენინი არ არის, მაგრამ იგი ჩვენშია, ყველა ჩვენგანში“. აი აქაც არა ჩანს ლენინი და თითქმის ეჭვდები: — ხომ არავინ გეტყვის, რომ ლენინი აქაც არ არის, რომ იგი შენშია, შენს ბაქოელ თანამგზავში?

ეს მეც ვიცი, მაგრამ მე მინდა თვითონ ლენინი. მისი სახე ხორციელი, რომლის ხატებაც ქვეყნის ყოველ კუთხეს თავს დასტრიალებს; მისი ბაგე ხორციელი, რომელმაც სთქვა, და მისი მარჯვნი, რომელმაც დასწერა ადამიანთა ახალი ისტორიის შესავალი.

აი ლენინიც. უდიდესი მებრძოლი და გამარჯვებული მსოფლიოს ჩაგრული ხალხისათვის, მთაში წასული და გაურცლებული.

კრიალა ბროლით დახურულ საწოლში წევს, უსუნთქველად მძინარე.

— სცივა ძმავ, სცივა — კვლავ ამაგდაგდა გამიდ!

მაგრამ იქ არ სციოდა, მარტო სუსხი არ არყევს სხეულს.

ჩვენ ვნახეთ ლენინი.

1933 იანვარი.

ირაკლი აბაშიძე

მ მ ც ხ რ ე ყ რ ი ლ ო ბ ა

საქართველოს ბოლშევიკების მეცხრე ყრილობაში ამ დღებში დაამთავრა მუშაობა, საბჭოთა საქართველოს ყოველი კუთხიდან, ქარსხებიდან, ფაბრიკებიდან, საბჭოთა და კოლექტიური მეურნეობებიდან, ჩაის და ციტრუსების პლანტაციებიდან, ქვანახშირის მალარობისა, შირაქის ნავთის ხარწოებიდან ლაპარაკობდნენ ამ ყრილობაზე ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა წარმომადგენლები, ლაპარაკობდა გამარჯვების ციფრები. მე-9 ყრილობა წარმოადგენდა ლენინური ცენტრალური კომიტეტის და ანხ. სტალინის გარშემო საქართველოს ბოლშევიკების შემოქმედებისა და ერთიუფლებების საუკეთესო დემონსტრაციას. ყრილობის ყოველი დღეღატის სიტყვა, ყველა მისაღმება და პატაკი, რომელიც ყრილობაში მიიღო, გაველთილი იყო იმ

დიდი შემოქმედებითი ენტუზიაზმის ცეცხლით, რომელიც დანთებულია ჩვენს ქვეყანაში. ადამიანები ლაპარაკობდნენ საქმეზე, ლაპარაკობდნენ საქმიანად, ციფრებით ხელში, ისინი ყრილობას და მთელ რესპუბლიკას აცნობდნენ თავიანთ მიღწევებს სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის დარგში.

ქვემოთხატულ დღეა ჩვენი მიღწევები უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში. საკავშირო კომპარტიის (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1931 წლის 31 ოქტომბრის ჩვენთვის ისტორიული დადგენილება წარმოადგენდა იმ სამუშაოთა დიდ პროვოკაციას, რომლის განხორციელების საფუძველზე ანხ. სტალინის უშუალო დახმარებით გაიმარჯვეს საქართველოს ბოლშევიკებმა. ქვეყნის ცხოვრების ყველა დარგში ჩვენ მივდივართ წინ, მივდივართ ზევით, მივ-

დივართ საბოლოო გამარჯვებისაკენ განუხრებლად. ამის საუკეთესო ილუსტრაციას წარმოადგენდა ანხ. ლ. ბერძან მეტათ შინაარსიანი მოხსენება საქართველოს კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მუშაობის შესახებ.

შეიცვალა ჩვენი ქვეყნის სახე; აგრძელებს ინდუსტრიალიზაციას საქართველო ნამდვილად გადაიქცა ინდუსტრიალურ-აგრარულ ქვეყნად; თუ 1931 წელს მრეწველობის საერთო პროდუქციის ზედრიითი წონა სახალხო მეურნეობაში შეადგენდა 46 პროცენტს, ხოლო სოფლის მეურნეობის 54 პროცენტს, 1933 წელს მრეწველობის ზედრიითი წონა შეადგენდა 59,8 პროცენტს, ხოლო სოფლის მეურნეობის 40,2 პროცენტს.

მარტო 1933 წელს მრეწველობასა და ელექტროფიკაციაზე კაპიტალური მშენებ-

ბოლოს ჩაიხი დახარჯულია 25,5 მილიონი მანეთი. საქართველოს სამრეწველო საწარმოთა რიცხის 1931—33 წლების განმავლობაში შეემატა ბევრი ახალი ფაბრიკა, ქარხანა და ელსადგური. ამჟამად რიონის პირველი ორი ტურბინა და სულ მალე მუშავდება დანარჩენი ორიც; მტკვრის გიგანტის—ესტაფონის ფერომაგანტის ქარხნის პირველი რიგის ორი ლუბელი შესულია ექსპლუატაციაში, მალე ამუშავდება მესამე ლუბელიც; აგარის შაქრის ქარხანა ამუშავებს ქართლის ველზე მოწულ შაქრის ქარხანას. მუშაობს ქუთაისის საკონსერვო ქარხანა, რომელიც ყოველწლიურად გამოიშვებს 20 მილიონ ტონა კონსერვს. ბათუმში აივო და ამუშავდა ერთადერთი საბჭოთა კავშირში ბონებრივი საღებავების ქარხანა, რომელიც წელიწადში სათიერო მრეწველობას მისცემს 600 ტონა მაღალხარისხოვან საღებავს. საქართველოს ჩაის გადამამუშავებელ ქარხნების რიცხი შეემატა ექვსი ახალი ფაბრიკა და სხვ.

ამის ემატება ახალი ფაბრიკები, ქარხნები და ელსადგურები, რომლებიც ახლა მშენებლობის პროცესშია. ისეთია: აჭარისწყლის ჰიდრო-ელექტრო სადგური მეორე რიგის ჰაესი, ტყეჩილის თბო-სადგური, სოხუმის, ალაზნის, საჩხერის საჩიწავები შირაქა და მირზანში, ტყეჩილის ქანახილის მალარობები, ფოთის და თუგის ჩამომსხმელი ქარხანა აივალში, ჩაის თაბრიკების მოწყობილობა და მამანდენელი ქარხანა ბათუმში, ჯეილის ატრო-სარემონტო ქარხანა, ლიპარიის ქარხანა ქუთაისში და მთელი რიგ სხვა თაბრიკები და ქარხნები, რომლებიც დაამუშვენ საქართველოს მრეწველობის ასეთი ინდუსტრიალური საქარო-ელოს სახე დღისათვის. კიდევ უფრო არანდოშული და თვალწარმტაცია მისი ხელოსანები, რომლებიც მომქმედ სა-წარმოთა რიგში ჩადებენ ათეული ახალი ჰიდრო სათიერებები, ფაბრიკები, ქარხნები და მალარობები.

იცვლება საქართველოს ინდუსტრიალური სახე და ამასთან ერთად იცვლება საქართველოს სოფელი. სომხის და გერმანიის ქვეყანა გადაიქცა სუბტროპიკულ მხარეთ, კოლმეურნეობა მოსაზრებების ქვეყნად, სადაც ხარობენ მანდარინები და ფორთოხები, ტრეპიკური ბაზის განმტკიცების საფუძველზე მიმდინარეობს სოფლის მეურნეობის სოციალისტური რეკონსტრუქციის პროცესი, კოლმეურნეობა ხდება მძლავრებული, ძირითადი ტექნიკური კულტურის—ჩაის განვითარების დარგში მოპოვებულია მნიშვნელოვანი მიღწევები. დღეს 33.325 ჰექტარი დაფარულია ჩაის პლანტაციებით, იზრდება მოსავლიანობა, უმჯობესდება ჩაის ხარისხი. ჩაის კულტურა მაგრამ იკავებს ფესვ კოლმეურნეობაში ავი ხდება ჩაის კოლმეურნეობათა ძირითადი კულტურად. ჩაის რაიონების კოლმეურნეობები გასული წლის გამოცდილების საფუძველზე დარწმუნდნენ, რომ ჩაი მათთვის ყველაფერია, რომ ავი კოლმეურნეობა, კულტურული და შეძლებული ცხოვრების საფუძველი.

ავი ზოგერთი მაგალითი იმისა, თუ რა მასალა ჩაი კოლმეურნეობებს. სოფ. მამათის (ოზურგეთის რაიონი) ჩაის კოლმეურნეობის წევრის გიორგი კილაძის თქმით 1933 წელს გამოიმუშავა 338 შრომა-დღე და ჩაის მეურნეობათაში შეზღუდულ ფონდთან ნატურით მიიღო 241 ფუთი პური, ზოლო საკოლმეურნეო მოსავლიდან 196 ფუთი სიმინდი, წყურცების რაიონის სოფ. დიხა ჯეიშაძის სხ. კოლმეურნეობის წევრმა ფილოქა ძაძაშიამ 133 წელს 330 შრომა-დღეში მიიღო 226 ფუთი ხორბალი და 815 მანეთი ფულად. ამ კაცს, რომელიც კოლმეურნეობაში შესულიყო ყოველთვის ყოველწლიურად ბრის, ახლა 190 ფუთი შედგება

ნ. გ. ბ. (ბ) ა. კ. სამს. კომიტეტის

ტი პური აქვს. მან აიშენა სამ ოთახიანი სახლი, შეიძინა საოჯახო ნივთები, მიიღო 150 მეტრი მანუფაქტურა და სხ. დასავლეთ საქართველოში ფართოდ შეიძლება განვითარდეს ციტრუსების მეურნეობა. ამხ. სტალინმა მოგვცა დავალება ფართოდ გავავითაროთ მანდარინი, ფორთოხალი, ლიმონი და სხვა ციტრუსები. 1937 წელს მიეცეთ ქვეყანას 500 მილიონი ცალი ციტრუსის ნაყოფი. აფხაზეთში, აჭარისტანში, კოლხიდის დაბლობში, რომელიც მალე იქნება ამოშობილი წარმოადგენს იმ რაიონებს, სადაც ფართოდ განვითარდება ციტრუსების მეურნეობა. მთელს ჩვენს კოლმეურნეობებში და კოლმეურნეობებში უკვე სერიოზულად მოკიდეს ხელი ციტრუსების განვითარებას, რადგან საკუთარ მავალითზე დარწმუნდნენ ამ მეურნეობის რენტაბელობაში. აი მაგ. კოლმეურნე ექვთიმე ნაყაძე (სუფსა). საქარმთავრო ნაკვეთზე მას 120 ძირი მანდარინი უდგას. 1933 წელს მან შეაგროვა 30 ათასი ცალი მანდარინი და ამაში მიიღო 5.500 მანეთი. შაქრ ბერიძემ (სოფ. მახანჯაურის მესობიერში) 1933 წელს სახელმწიფოს 40 აბარა 200 ათასი ცალი მანდარინი და 19 ათასი ცალი ფორთოხალი და მიიღო 4.500 ლად 24 ათასი მანეთი და ათასი კოლო ხორბალი.

საქართველოს სოფლის მეურნეობის სხვა დარგებშიც მოპოვებული იქნა მიღწევები წარმოადგინს დასაწყისი იმ დიდ ბუნებრივ შესაძლებლობათა გამოყენებისას, რომელიც საქართველოს სოფლის მეურნეობის პირობებში მოიპოვება. ექვი არა იო ვეცხრი ყრილობა ამის საუკეთესო დადასტურებას წარმოადგენდა, რომ საქართველოს ბოლშევიკებმა შესძლეს ამ ბუნებრივ შესაძლებლობათა მიზანშეწონილად გამოყენებას და საბჭოთა საქართველოს მაღალი გადააქცივენ სუბტროპიკული კულტურების, ციტრუსების ბალრისპობიკად. ყრილობამ განსაკუთრებით აღნიშნა თვალსაჩინო მაღწევები კულტურული მშენებლობის, ფორმით ნაციონალური და შინაარსით სოციალისტური კულტურის შექმნის დარგში. ახალი პარტული ხელმძღვანელობის განსაკუთრებული ყურადღება

ღების და მზრუნველობის შედეგად ნ. გ. ბ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 4 რილის ისტორიული დადგენილების ფუძველზე, საქართველოს საბჭოთა მუშაობამ გაშალა ფართო შერეობილი მუშაობა, მწერალთა აქტივი გულწრფელად აქტიუალური თანამდრევე თეორიულ და მუშაობაში და სოციალისტურ მშენებლობაში. ყველა ეს მაღწევა ლენინის ნაციონალური პოლიტიკის სწორად გატარების შედეგია, იგი შედგება მარქსისტულ-ლენინური თეორიის სიწმინდისათვის მიერ რიგბეული ბრძოლის. იდეოლოგიურ ფორმის მე-9 ყრილობა განსაკუთრებული ყურადღება მიაქცევს ყრილობამ მთელი პარტოგანიზაციის კოლოზირი სიფხაზლემ მიმართა პარტიის ისტორიის ფალსიფიკაციის წნაღდგე. საქართველოს ნაშრომებში დაშვებულია სერიოზული პოლტიკურ-ისტორიული შეცდომები საქართველოში რევოლუციონერი მოძრაობის ბოლშევიზმის ჩასახვის და განვითარების და ამ საქმეში ამხ. სტალინის როლის ირგვლივ. არ უნდა დავივიწყოთ რომ ამხ. სტალინმა ჩაუყარა საფუძველი ბოლშევიზმს საქართველოში და ამათა კავასიაში, მისი ხელმძღვანელობით იქნა ბოლო რევოლუციური მარქსიზმი ჩვენში, მისი ხელმძღვანელობით იზრდებოდნენ ბოლშევიზმის კადრები. პარტული ისტორიკოსების უმთავრესი ამოცანა, როგორც ეს ყრილობამ აღნიშნა მდგომარეობის იმაში, რომ სწორად გააშუქონ ამხ. სტალინის როლი საქართველო რევოლუციურ მოძრაობაში და გააძლიერონ ბრძოლა პარტიის ისტორიის ფალსიფიკაციის კონველუგარ ცდებებს წინააღმდეგ. საქართველოს ბოლშევიკების მეცხრე ყრილობამ ცენტრალური კომიტეტის მიერ ჩატარებული მუშაობა ერთხმად მოიწონა. მჭიდროდ დარაზმუნნი ლენინური ცენტრალური კომიტეტის და ამხ. სტალინის ირგვლივ, საქართველოს ბოლშევიკები შეუდგნენ მკლავებდაჯერებულ, სტალინურ მუშაობის დიდ სამუშაოთა ბრძოლაში განსაკუთრებული ყურადღებას

საქართველოს
პარტია
ბიბლიოთეკა

ПОСЛЕДНЕЕ ПОДРОБНОЕ
В. И. ЛЕНИНА
БЛИЗ С. СЕСТРОРЕЦКА
— 17 ИЮЛЯ 1917 Г.

ვ. ი. ლენინის უკანასკნელი არაღეგა ლური ადგილი სად. სესტრორეცკ მაზლობლად 1917 წ. 17 ივლისს.

ლენინს

ბ. ჭუჩიშვილი

1

შენ მაშინ მოხველ,
როცა ქვეყანას
ჭელობდენ,
მართავდენ
მებრძოლთა მკლავებს
ხიშტით,
მათრახით;
როცა მონობა
იყო ყველგანა
და გაჩენის დღეს
სწყველიდა ხალხი.
იღვა ცრემლის ზღვა
და ყრუ ვაგლები,
ყეყეჩი მეფე
მართავდა ლხინსა
და დედოფალი
ვნებურ ცანცახით
მხეც რასპუტინთან
იკლავდა ჟინსა.

ბორკილი ხრავდა,
სიმაართის მთქმელთ-კი
ადებდნენ კლიტეს;
შათაც,
რომელთაც
ხელმწიფე სწამდათ, —
ტყვიებით შეხვდენ
და ამოჟლიტეს.

2

შენ მაშინ მოხველ,
და მოსვლა შენი
უდაბნო ველთა
გრიგალსა ჰგავდა;
დათვლილი ჰქონდა
ძველ რუსეთს დღენი,
როცა ზღვა-ხალხი
რისხვით ბორგავდა.
მშრომელ მასების
სტიქიურ ღელვას

მიუცი გეზი.
გეგმა და ფორმა;
ოქტომბრის ღამათ
გვესროლე ელვა
და გადიქროლე
ვით მეტეორმა.
თითქოს ჩვენც მოგვედით
შენი სიკვდილით,
თითქოს შეჩერდა
დრო-ჟამის ქროლა,
მაგრამ კვლავ ვცოცნლობ
უკვდავო ილირ
და ჩვენც სტალინით
განვფარობთ პრძოლას.
ვიდრუმდის ყველგან
არ გაიმარჯვებს
პარტია შენი;
პარტია,
რომლის ფოლადის რიგებს
ბელადობს,
ვინც შენ დასტოვე ლენინ.

10 იანვარი. 1934 წ.

ა. მ. ლენინის ცხოვრების მართა

გარდაცემული

1870 წ. 10 აპრილს სიმბირსკში დაიბადა ვლადიმერ ილიჩი.

1862 წ. 12 იანვრს გარდაიცვალა ვლადიმერ ილიჩის მამა ი. ნ. ულიანოვი — სიმბირსკის გუბერნიის სახალხო სასწავლებლების ორგანიზატორი.

1887 წ. 8 მაისს ჩაიოჯრეს ვლადიმერ ილიჩის ძმა ა. ი. ულიანოვი, რომელიც აწყობდა ალექსანდრე მესამეს მოკვლას.

ვლადიმერ ილიჩმა დაამთავრა სიმბირსკის გიმნაზია და შემოდგომაზე შევიდა ყაზანის უნივერსიტეტში.

1888 წ. 5 თებერვალს გამოირიცხეს უნივერსიტეტიდან სტუდენტების მღელვარებაში მონაწილეობისათვის, და გადასახლეს სოფ. კუშნინოში, (ყაზანის გუბერნია.)

ივლისი. ვლადიმერ ილიჩს უარი უთხრეს უნივერსიტეტში ხელახლა მიღებაზე.

სექტემბერი. ვლადიმერ ილიჩს პოლიციამ აუკრძალა საზღვარ-გარეთ გამგზავრება,

1888 — 89 წ. ვლადიმერ ილიჩი ყაზანში.

1889 წ. ზაფხული გამგზავრება სამარაში.

1891 წ. ექსტრენათ ჩააბარა გამოცდები პეტერბურგის უნივერსიტეტის იურიდიულ ფაკულტეტზე.

1893 წ. ცხოვრება სამარაში.

მარქსისტების პიველი ჯგუფი სამარაში:

„ვ. ი. ულიანოვი, ა. ი. სკლიარენკო ი. ხ. ლალიანცი“.

შემოდგომაზე გამგზავრება პეტერბურგში.

1894 წ. ვ. ი. პირველი ნაშრომი არალეგალური ბროშურა: „ვინ არიან ხალხის მეგობარები და როგორ ებრძვიან ისინი სოციალ-დემოკრატებს“.

ვ. ი. შედის სოციალ დემოკრატების წრეში პეტერბურგში „ცენტრალური ჯგუფი მუშათა მოძრაობის“ სახელმძღვანელოდ.

ლენინი ხელმძღვანელობს მუშათა ჯგუფს „კრიტიკის ნავთსადგურში“.

1895 წ. აპრილი. ლენინი გაემგზავრა საზღვარგარეთ, სადაც კავშირი დაიჭირა პლენაროსა, აქსელროდსან და ზასულჩთან.

სექტემბერი. ლენინი ბრუნდება საზღვარ-გარეთიდან და აწყობს „მუშათა განთავისუფლებისათვის მებრძოლ კავშირს“.

9 დეკემბერს ატუსაღებენ „კავშირს“ ლენინი ციხეში.

1896 წ. ციხე.

ლენინი ციხეში წერს წიგნს „კაპიტალიზმის განთავისუფლება რუსეთში“.

1897 წ. 29 იანვრს სასამართლოს გამოაქვს განაჩენი ლენინის საქმის გამო, მას სამი წლით ასახლებენ ენისეის გუბერნიაში სოფ. შუშენსკოეში.

1898. გადასახლებაში ცხოვრება.

ლენინს ირჩევენ „რაბოჩაია გაზეტა“-ს, პარტიის ოფიციალურ ორგანოს, რედაქტორათ.

1899 წ. გადასახლება.

1900 წ. იანვარი. დაბრუნება გარდასახლების ადგილიდან. ლენინს სამი კვირით ატუსაღებენ პეტერბურგში.

16 ივლისი. საზღვარ-გარეთ გამგზავრება. ლენინი მოლაპარაკებას აწარმოებს „შრომის განთავისუფლების ჯგუფთან“ შვეიცარიაში.

მიემგზავრება მიუნჰენში და იწყებს „ისკრა“-ს გამოცემას.

1901 წ. ლენინი ხელმძღვანელობს „ისკრას“-ს.

1902 წ. ლენინი კითხულობს ლექციებს „სოციალურ მეცნიერებათა უმაღლეს სკოლაში“ პარიზში.

1903 წ. ლენინის ინციატივით სოციალ-დემოკრატებმა უარი უთხრეს ლიბერალებს თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ საერთო ჟურნალის გამოცემაზე.

რ. ს. დ. მ. პ. მოროე ყრილობა

1903 წ. ლენინი ყრილობაზე ატარებს რევოლუციონური მარქსიზმის ხაზს.

განხეთქილება პარტიაში: ბოლშევიკები და მენშევიკები.

ლენინი მეთაურობს ბოლშევიკებს.

ლენინს ირჩევენ ც. კ. პარტიის საბჭოთა და ცენტრალური ორგანოს „ისკრა“-ს რედაქციის წევრად.

1 ნოემბერი. ლენინმა პლენაროვის საქციელს (გადავიდა მენშევიკების მხარეზე) უპასუხა. „ისკრა“-ს რედაქცია და პარტიის საბჭოდან გამოსვლით.

1904 წ. ლენინი ც. კ. წევრი.

ლენინი გამოდის პარტიის ცენტრალური კომიტეტიდან.

ლენინი ხელმძღვანელობს აგიტაციას მესამე ყრილობის მოწვევის სასარგებლოდ, ვინაიდან მენშევიკები და რღვიეს პარტიის უმრავლესობის დადგენილებები და ნება.

დეკემბერი. ლენინი ხელმძღვანელობს ბოლშევიკების ორგანოს „ვპერიოდ“.

1905 წ. არჩევენები მესამე პარტიულ ყრილობის მოსამზადებლად; გაზ. „ვპერიოდის“ ხელმძღვანელობა.

მაისი. რ. ს. დ. მ. პ. მესამე ყრილობა.

ინტენსიური მონაწილეობა ყრილობის მუშაობაში.

ლენინი მეთაურობს პარტიის ც. კ. და „პროლეტარი“-ს.

ავვისტო-სექტემბერი. ლენინი აგიტაციას ეწევა „ბუღიგინის“ სათათბიროს ბოიკოტის, აჯანყების და თვითმპყრობელობის დამხობის სასარგებლოდ.

სექტემბერი-ნოემბერი. ლენინი ბრუნდება რუსეთში ხუთი წლის ემიგრაციის შემდეგ.

„შეიარაღებული აჯანყების“ პროპაგანდა და მომზადება. ლენინი მიემგზავრება მოსკოვში.

სურათზე: ვ. ი. ლენინი სოფ. გორაკში 122 წ. (ზაფხულის ბოლო) ანოდებულა 1933 წ. გამოუქვეყნებელი სურათებია.
სურათი ეკუთვნისკ მაგს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტს.

ლენინი პეტერბურგში აგიტაციას ეწევა, რომ პეტერბურგის მუშებმა მხარი დაუჭირონ აჯანყებას მოსკოვში.

1905 წ. აპრილი. რ. ს. დ. ნ. პ. მეოთხე გაერთიანებული ყრილობა სტოკჰოლმში.

გაცხოველებული მუშაობა გაერთიანებულ ყრილობაზე.

ლენინი მოხსენებებს აკეთებს სხვადასხვა საკითხების შესახებ.

ყრილობის შემდეგ ვ. ი. ბრუნდება რუსეთში და მეთაურობს პარტიის ბოლშევიკურ ფრთას.

ივლისი. ლენინს კავშირი აქვს სევაპორგის და კრონშტადის აჯანყების ორგანიზატორებთან და იღებს ზომებს მოძრაობის პეტერბურგში გადასატანად.

ლენინი სცემს და რედაქტორობს ბოლშევიკების არალეგალურ ორგანოს „პროლეტარიი“-ს და სასტიკ ბრძოლას აწარმოებს მენშევიკებსა და ესერებთან.

ნოემბერ-დეკემბერი. სასტიკი ბრძოლა „რაბოჩე. სიეზდოვცებთან“, „ბლოკისტებთან“ ჯადიკებთან და მენშევიკების და პლხანოვის ოპორტუნიტულ ტაქტიკასთან.

ლენინი იმუშავებს ბოლშევიკების პლატფორმას საარჩევნო კომისიაში მონაწილეობის მ საღებათ.

1907 წ. მხარს უჭერს არჩევნებს მეორე სახელმწიფო სათათბიროში და მონაწილეობის მიღებას მაში (ლიბერალების ნაროდნიკული ჯგუფების და მენშევიკების სამხილებლად).

ლენინი ხელმძღვანელობს ბოლშევიკ დეპუტატებს სათათბიროში.

აპრილ-მაისი. რ. ს. დ. მ. პ. მეხუთე ყრილობა ლონდონში. ლენინი ენერგიულ მონაწილეობას იღებს ყრილობის მუშაობაში.

ივლისი ყრილობის შემდეგ ლენინი ბრუნდება რუსეთში.

ლენინი ფანლანდიაში (კუოკალა)

ლენინი საერთა-პარტიულ კონფერენციაზე მხარს უჭერს არჩევნებს მესამე სახელმწიფო სათათბიროში.

აგვისტო, ლენინი მეორე ინტერნაციონალის შტუტგარდტის კონგრესზე.

ლენინის და როზა ლიუქსემბურგის თეზისები;

„თუ იფეთქა იმპერიალისტურმა ომმა, უნდა დაიწყოს სოციალისტური რევოლუცია“.

ლენინი მეორეთ მიმგზავრება საზღვარ-გარეთ (მეორე ემიგრაცია 1907 — 1917 წ.)

1908 წ. ლენინი ჟენევაში. წერილების კრებული „34 12 лет“.

ავგასტო. გამგზავრება ლონდონს.

გალაშქრება ბოგდანოვის, ლუნაჩარსკის და ბაზაროვის „ემპირიოკრიტიციზმის“ წინააღმდეგ.

1908. 21 დეკემბერი. ლენინი მონაწილეობას იღებს დეკემბრის კონფერენციაში. ლენინი გააფრთხილებს ებრძვის „ლიკვიდაციას“ და „ოტზოვსმს“.

1909. ლენინი პარიზში.

მაისი. ბოლშევიკების კონფერენცია პარიზში. განხილვა „ოტზოვის ტეზის“. დაახლოება პლენარულთან ლიკვიდაციის ბრძოლის ნიადაგზე.

„მარქსიზმი და ენპროლოკიტიკიზმი“ ლენინის შრომა „ეპროლოკიტიკის“ წინააღმდეგ.

დეკემბერი. ლექციები კუნძულ კაპრიზე მოწყობილ სკოლაში.

1910. ლენინი ცხოვრობს პარიზში. მუშაობა ც. კ. პლენუმში.

გაგზავნა მეორე ინტერნაციონალის კონგრესის კონგრესზე. ლენინი მუშაობს კომპარტიულ კომისიაში.

ნოემბერი. ლენინი სცემს „რამოზია გაზეთი“-ს.

1911. ლენინი წინადადებას იძლევა კონფერენციის მიწვევის და ახალი ცენტრალური კომიტეტის შედგენის შესახებ.

ზაფხული. ლენინი კითხულობს ლექციებს პარტიულ სკოლაში.

1912. ლენინის მუშაობა პარტიის აღსადგენად.

ლენინი მუშაობს პარიზის კონფერენციაზე და პარტიის ცენტრალურ კომიტეტში.

9 მაისი. მოხსენებას აკეთებს რ. ს. დ. მ. პ. საზღვარგარეთის ორგანიზაციის პარიზის სექციაში.

ივლისი. ლენინი პარიზიდან მიემგზავრება გლიციაში (ახლო რუსეთის საზღვართან, რომ უკეთესად უხელმძღვანელოს რევოლუციონერ მოძრაობას).

ლენინი თანამშრომლობს გაზეთებში: „სოციალ-დემოკრატ“, „პრავდა“, „ზევზდა“, „ნევესკაია ზევზდა“ და ჟურნალში „პროსვეშჩენიე“.

1913. ლენინი მსურველად მონაწილეობას იღებს ბოლშევიკების ც. კ. მთელ რიგ თათბირებში (კერძოდ, აგვისტოში).

ვ. ი. ხელმძღვანელობს სათათბირო „ხუთეულის“ მუშაობას.

ბრძოლა მუშათა კლასის „შეუქვეცდომი“ ლოზუნგებისათვის. მუშაობა „პრავდაში“ და „პროსვეშჩენიე“-ში.

ლითონზე მომუშავეები მისალოც დეპუტატს უგზავნიან ლენინს, როგორც „მუშათა კლასის ქმედარტ ბელადს“.

1914. ბრძოლა მეორე ინტერნაციონალის ბელადებთან პარტიისათვის.

მუშაობა „პრავდა“-ში, „პროსვეშჩენიე“-ში.

ომის გამოცხადება ლენინს უსწრებს გალიციის მიყრდნულ სოფლებში. ავსტრიის მთავრობა ატუსაღებს ლენინს და ორი კვირით ათავსებს ციხეში.

ვ. ი. მიემგზავრება შვეიცარიაში.

ლენინის თეზისები ომის შესახებ: „იმპერიალისტური ომი უნდა გადაიქცეს სამოქალაქო ომად“.

ბრძოლა „სოციალ-შოვნიზმთან“ და „ობორონცებთან“

1915. ბრძოლა „სოციალ-შოვნიზმთან და იმპერიალისტურ ომთან ვ. ი. მუშაობს „სოციალ-დემოკრატ“-ში.

ვ. ი. მუშაობს შვეიცარიელ მუშებს შორის. ლენინი მსურველად მონაწილეობას იღებს ბოლშევიკების საზღვარგარეთის სექციის ბერნის კონფერენციაში.

მუშაობა რევოლუციონური სოციალ-დემოკრატების ქალების ორგანიზაციისა და გაერთიანებისათვის.

(ბოლშევიკების საზღვარგარეთის სექციის მეორე კონფერენცია, მოსამზადებელი კონფერენცია 11 ივლისის ბერნში).

5 — 8 სექტემბერი. ციმპერვალდს კონფერენცია.

ლენინი — მემარცხენე ფრთის მეთაური. შეტაკება ლებურთან.

1916 ლენინის მუშაობა ბერნის თათბირში — 5 — 8 ივლისს, კინტალის კონფერენციაში 24 — 30 აპრილს (მეზარტყენე ოპოზიცია ლენინის მეთაურობით). ლოზუნგები; სასურათო ზოგების მიღება ომის ლიკვიდაციისათვის: საყოველთაო გაფიცვა, საბოტაჟი, შეიარაღებული აჯანყება; იმპერიალისტური ომის გადაქცევა სამოქალაქო ომად.

თებერვალი. ლენინის გამოსვლა რაკოვსისთან ერთად სოციალისტების მიტინგზე ბერნში.

(ომის შემდეგ პარლემენტარული რევოლუციის აუცილებლობა არსებული კაპიტალისტური წყობილობის წინააღმდეგ).

ლენინის მოხსენებები ბერნში და ციურიხში 1916 წ. პირველ ნახევარში.

1. საჭიროა რ. ს. დ. მ. პ. აგრარული პროგრამის გადასწავლა „რევიციზალიზაცია“ უნდა შეიცვალოს „ნაციონალიზაციით“. 2 სოციალ-დემოკრატების ახლობელი ამოცანები რუსეთში.

ლენინის წერილი პეტერბურგში სახელმწიფო სათათბიროს სესიის განახლების და იქ დაუყოვნებლივ ზავის ჩამოგდებას წინადადების შეტანის აუცილებლობის შესახებ.

რევოლუციონური ინტერნაციონალიზმის იდეების პროპაგანდა შვეიცარიელ მუშებს შორის.

ვ. ი. უშვებს ციურიხში ჟურ. „ფორბოტე“-ს სამ წიგნს.

1917. ლენინი თითქმის ათი წლის ემიგრაციის შემდეგ ბრუნდება რუსეთში.

პირველი მიმართვა მასებისადმი და ლოზუნგი: გაუმარჯოს მსოფლიო სოციალისტურ რევოლუციას.

4 აპრილი. ლენინის „თეზისები“.

22 მაისი. სიტყვა მუშათა და გლეხთა დეპუტატების პირველ ყრილობაზე.

ივლისი. ლენინის გამოვლა სრულიად რუსეთის მუშათა და გლეხთა საბჭოების პირველ ყრილობაზე, („შევაწვდრიოთ კაპიტალისტები“).

„პრავდა“-ს დარბევა.

ბრძანება ლენინის დატუსაღების შესახებ.

ივლისი. ლენინი კვლავ იძულებულია 4 თვე გაატაროს არალეგალურად ვიბორგის მხარე და ფინლიანდიაში. ლენინი „იატაკ-ქვეშიდან“ განაგრძობს პარტიის ხელმძღვანელობას და მონაწილეობას იღებს ბოლშევიკურ პრესაში.

იელისი. რ. ს.-დ. მ. პ. (ბოლშევიკების) შეეჭვებ ყრილობა. მთავარი ამოცანა არის კერენსკის ჩამოგდება, ამის ლიკვიდაცია და სოციალისტური მშენებლობის დაწყება.

ე. ი. ლოზუნგი: „საბჭოთა ძალაუფლების, რაც შეიძლება დაჩქარებით ხელში აღება, თორემ გვიანი იქნება“.

წირილი პარტიის ც. კ. „Довольно тянуть кани-
ш. у нас окружить войсками Александровку, ра-
згнать всю шваль и взять власть в свои руки“.

ლენინი „თვითნებურათ“, — (მას ყოველ წამს დატუსა-
ლება მოელის), გამგზავრება პეტროგრადში აჯანყების
მოსწყობად.

ოქტომბრის ჩამოღობა

25 — 26 ოქტომბერი. მუშათა და ჯარისკაცთა საბ-
ჭოების მიერ ყრილობა.

ოქრი თავდასხმა ლენინზე

ა ლ. ს უ ლ ა ვ ა

კაცობრიობას ახსოვს მრავალი გე-
ნიალური აღმშენებლის სახელი, მაგრამ
ყველა ამ სახელებს შორის ლენინის
სახელი მწვერვალზეა სდგას ამარ-
თული.

ის რაც ოქტომბრის რევოლუციი-
დან დღემდე გაკეთდა ჩვენს ქვე-
ყანაში — ლენინის უდიდესი
ტოიუმფი: ამ კამარჯვებათა ტრ-
მოის ხელმძღვანელია დღეს ამხ. ლე-

ლენინის შემქნელის — ამხ. ვლა-
დიმერ ილიჩის სახელი.

ვლ. ილიჩი მსოფლიო მუშათა კლა-
სისათვის უკვდავი და უსაყვარლესი
ბელადია და რამდენად იგი უყვა-
რდა იმათ, ვისი ინტერესებისათვის
იგი თავისი ახალგაზრდობის დღეე-
ბიდან სიკვდილამდე იბრძოდა, იმ-
დენად სძულდათ მუშათა კლასის
მტრებს.

მუშათა კლასის მტრების გაველუ-
რებისა და გაბოროტების უდიდეს
აქტს წარმოადგენდა კონტრრევი-
ლუციონერებისა და შავრახშირების
მიერ ამხ. ვლ. ლენინზე მოწყობილი
თავდასხმა.

მუშათა კლასის მტრებს თავიდან-
ვე სძულდათ ლენინი, რომელიც გზას
უკაფავდა მუშებსა და გლეხებს მო-
ქალისაკენ, ასწავლიდა ბრძოლას
და წინ მიუძღვებოდა მათ. რევოლუ-
ციის დღეებშივე 1917 წელს, როცა
ლენინი ჩამოვიდა საზღვარ-გარეთი-
დან ლენინის წინააღმდეგ დიდი ყვეს გა-
ფრთხილებული ბრძოლა. უნდოდათ მისი
დაპატიმრება და მოკვლა. შეპირდნენ
ოქროსა და ვერცხლს იმას, ვინც მო-
კლავდა ამხ. ლენინს.

ამხ. ლენინს დაუწყო ძებნა ათას-
გვარმა პროვოკატორმა და ბნელმა
აღმამიანმა. მაგრამ ამ დროს ამხ. ლე-
ნინი მარტო არ იყო, მას იცავდა მუ-
შათა კლასი და მისი მებრძოლი ბო-
ლშევიკური პარტია. პარტიამ გადა-
წყვიტა ვლადიმერ ლენინის დროე-
ბით გადამალვა ქალაქის გარეთ. ამი-
სათვის გადააცვეს ლენინს მოუშის ტა-
ნისაღმდელი და დამალეს საიმედო
ადგილზე.

ეს იყო პერიოდი ინტენსიური, სა-
მკვედრო — საციცოცხლო ბრძოლისა.
პერიოდი მუშათა კლასის მიერ ძალა-
უფლების ხელში აღების. ლენინი ამ

ლენინის სიტყვა ყრილობაზე. მეორე ყრილობა ლენი-
ნის წინადადებით აღდგენს: ზავი დაუყოვნებლივ და მიწა
გლეხებს უსასყიდლოთ.

სახალხო კომისართა საბჭო ე. ი. ლენინის მეთაურობით.

1918 წ. ლენინის სახალხო კომისართა საბჭოს წევ-
რებთან ერთად მოსკოვში გადმოდის.

30 აგვისტო. ესერების პარტიის წევრი თავს ესხმის
ლენინს.

1919 — 20 21 — 22 წ.

კომუნისტური პარტიის, საბჭოთა ხელისუფლების და
მსოფლიო პროლეტარული რევოლუციის უცვლელი ხელ-
მძღვანელი.

1922 — 23 წ.

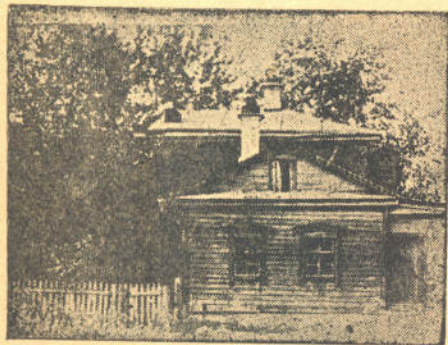
ვლადიმერ ილიჩის მძიმე ავადმყოფობა.

დროს გადაიმალა იმ საიმედო კარა-
ვში რომლის ისტორია დღეს ყველა-
სათვის ცნობილია, ეს კარავი მაშინ
რევოლუციის ტენის წარმოადგენდა,
მასთან იყო დაკავშირებული ბოლშე-
ვიკური პარტია და რევოლუციის
მაჯისცემა.

ლენინის მიერ ამ პერიოდში და-
წერილი წერილები ბოლშევიზმის გე-
ნიალური სტრატეგიულ — ტაქტიკუ-
რი მოქმედებათა პროგრამაა.

ეს წერილები უდიდესი ისტორიუ-
ლი აქტის, წინასწარმეტყველების დო-
კუმენტებია. ამ წერილებში მძაფ-
რად ისმის დიდი ბელადის ხმა და
ბრძანება.

სწორედ ამავე პერიოდშია დაწე-
რილი მისი ერთ-ერთი უმესანინეა-

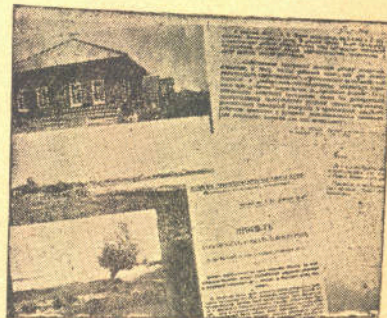

სურათზე: სახლი ულდნოსკოში, სადაც
1870 წ. 22 პრილს (ძალია სტილით) და
იბადა ე. ი. ლენინი.
ფოტო: სოიუზფოტო.

ნინის საუკეთესო მოწაფე — გენია-
ლური ბელად ამხ. სტალინი. არ
არის ისეთი ძალა, რომელსაც შეე-
ძლოს ისტორიის ისრის უკან მობრუ-
ნება.

ამ ძლიერების წყაროა მუშათა და
გლეხთა კავშირის ურყევლობა, მი-
ლიონების შემოქმედება, რომლებმაც
განდევნეს კაპიტალისტები, მემამუ-
ლეები და რომელნიც ახლა დიად
და ნათელ ცხოვრებას აშენებენ.

აღამიანთა ათეული მილიონები,
რომელთაც პირველად შექმნეს სო-
ციალისტური სახელმწიფო, შეგნებუ-
ლია ქმნიან თავიანთ ისტორიას, ამ
ისტორიაში უშუალოდ ჩაქსოვილია

სახლი, სადაც ლენინი და მისი მი-
თავეები, სადაც გაატარა ლენინმა გადასა-
ლების წლები. 17 გადასახლებულთა პრო-
ტესტი ეკონომისტთა „კრედიტ“ წინააღ-
მდე.

ნისი წერილი „მარქსიზმი და აჯან-
ყება“. ამ წერილში ლენინი საჩადა,
ოქტომბრის რევოლუციის დიდი
სტრატეგის განსჯერებით წინასწარ-
მეტყველებდა აჯანყების განსაზღ-
ვრულ დროს და შეტევის ხელგნე-
ბას.

„აჯანყებას რომ მიეუდგეთ მარქსისტულად ე. ი. როგორც ხელოვნებას, ჩვენ იმავე დროს, თვითეული წუთის დაუკარგავად, უნდა მოვაწყოთ აჯანყებულთა რაზმების შტაბი. გავანაწილოთ ძალები“ — სწერდა ლენინი ამ პერიოდში — „ალყა შექმნავარტყათ ალექსანდრინკას, დავიჭიროთ პეტრე-პავლოვკა, დავაპტიმროთ გენერალური შტაბი. ერთ-ბაშად დავიჭიროთ ტელეგრაფი და ტელეფონი“, და სხვ.

ლენინი ამ პერიოდში პირდაპირ სწერდა „დაყოვნება დანაშაულია. საბჭოების ყრილობისათვის ცდა-ბეშტური თამაშია ფორმალობისა“, „ცდა

სურათზე: წარწერა მიხეილსონის ქარანის ალაყადის კარებთან, სადაც 1918 წ. 30 ოქტომბერს აშხ. ლენინს ტყვია ესროლა გაერმა კაპლანის ქალმა

დანაშაულია რევოლუციის წინაშე“. და, აი ოქტომბრის რევოლუციის გადაწყვეტილი დღისათვის იგი კონსპირაციულად ქალაქში იმყოფება და უშუალოდ იღებს მონაწილეობას რევოლუციის მოქმედებაში.

ასეთი იყო ლენინი და აშკარაა პროლეტარული რევოლუციის მტრები, პროლეტარული დიქტატურის დამყარების შემდეგაც არ მოსცენებდნენ.

მუშათა კლასის მტრებისათვის ჯერ კიდევ რევოლუციამდე ლენინი შეურაცხველი მტერი იყო. ამიტომ რევოლუციის დასაწყისშივე მიიტანეს მის წინააღმდეგ იერიშები, გაავრცელეს მის შესახებ ათასგვარი ჭორი, გადაწყვიტეს მისი მოკვლა. დაიწყეს ამისათვის მზადება და მუშაობამისი კვალის ძიება და კუთხიდან თვალთვალი.

ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ, გააფთრებული კლასობრივი ბრძოლის პირობებში, თეთრგვარდიელებისა და მენშევიკური-ესერული პარტიის კონტრრევოლუციონური იერიშების მომენტში მართალია, ლენინი სპოლინში ცხოვრობდა და მას პარტია აქაც ფარულად ინახავდა, მაგრამ ლენინს ხშირად უბეძებოდა მუშათა კრებებზე გამოსვლა, ამიტომ შესაძლებელი იყო კლასობრივი მტერს ესარგებლა ამ შემთხვევით.

კლასობრივმა მტერმა სწორედ ასეთ შემთხვევით ისარგებლა ორჯერ.

პირველი თავდასხმა ჯერ კიდევ პეტროგრაღში მოხდა. მას არ მოუტაია რაიმე ზიანი. მეორე თავდასხმა მოხდა ოსკოვში, ოცდა ოთხი წლის შემდეგ იქნა დაჭრილი ორი ტყვიით, რასაც მისი ზაფხოლივი ავადმყოფობა მოჰყვა.

ლენინზე კონტრრევოლუციონური თავდასხმის პირველ შემთხვევას ადგილი ქონდა 1910 წელს. ლენინს სპოლინში ქალაქში მოუხდა გასვლა. მას მოსუიება უნდა გაეკეთებოდა ქალაქის დიდ ციოკში, ოფიციალური ორგანიზაცია, რომელიც ლენინზე თავდასხმას აწყობდა, ამოძრავებდა, ისინი მგლებივით უდარაჯებდნენ ლენინის ციოკის შენობიდან გამოსვლას, გადაწყვეტილი იყო ლენინის მოკვლა ბოშიით.

მაგრამ სწორედ იმ მომენტში ამ გეგმის განხორციელება მათ ვერ შესძლეს. ის ვისაც დავალებული ქონდა ბოშის სროლა, ავტოს დანახვის დროს შედრკა. სამაგიეროდ სხვებმა ესროლეს რევოლვერიდან ტყვიები. ლენინი ამ შემთხვევაში ზიანის გარეშე.

ლენინზე თავდასხმელები დაპატიმრებული იქნენ. მათ ორგანიზაცია აღმოაჩინეს. და აი, როცა ირჩეოდა საქმე მათი ბოროტმოქმედების შესახებ, უცებ რევოლუციონურ პეტროგრადს გერმანელებმა შემოუტრეს მუშათა კლასმა დაიწყა მზადება გერმანელების მოსაგერიებლად. სწორედ ამ დროს თავდასხმელებმა მართეს თხოვნით საგამომძიებლო ორგანოებს გამოეშვათ ისინი და გაეგზავნათ ფრონტზე. ისინი იძლეოდნენ პირობას თავიანთი დანაშაულის გამოწყობის შესახებ.

როცა ამ თხოვნის შესახებ მოახსენებდა

მ. ი. ლენინის ნიღბი, გადაღებული მოქანდაკე პეტროლოვის მიერ.
ფოტო: სოიუზფოტო.

ნეს ე. ლენინს — სწერს ამ ისტორიას შესახებ ლენინის ახლო მეგობარი. ბონაპრუევიჩი, — ლენინმა განკარგულება გასცა მოვსკოთ მათი საქმე და დაუყონებლივ გაეგზავნათ ისინი ფრონტზე. ამათგან ერთის გარდა ყველამ პირნათლად შეასრულა თავისი დაპირება. ერთმა მათგანმა კიდევ აღწერა ამ თავდასხმის ნამ-

დვილი ისტორია. საბჭოთა კავშირმა აპატია მას უდიდესი ბოროტება, რომელსაც იგი სხვებთან ერთად ჩადიოდა.

ლენინი ამ თავდასხმის შემდეგ გადაურჩა. პროლეტარული დიქტატურის გაღრმავებასთან ერთად ძლიერდებოდა პროლეტარული სახელ-

სურათზე: საჩუქარი აშხ. ლენინს ბაქის მუშებისგან.
ფოტო: სოიუზფოტო.

მწიფოს იერიშები კლასობრივი მტრების წინააღმდეგ; იმდენადვე იზრდებოდა კლასობრივი გაბოროტება. ისინი თეთრგვარდიელების ბანდების და არმიების სახით უტევდნენ ახალგაზრდა საბჭოთა რესპუბლიკას. აწარმოებდნენ საბოტაჟს, ჯაშუშობას, აწყობდნენ საიდუმლო შეთქმულებებს, ტერორისტულ ორგანიზაციებს. ამ მხრივ განსაკუთრებული თავგამოდებით იბრძოდნენ მენშევიკებისა და ესერების კონტრრევოლუციონური პარტიები და მათი ნარჩენები.

ლენინზე თავდასხმის იდეას სწორედ ეს პარტიები ხელმძღვანელობდნენ, განსაკუთრებით ესერების პარტია. ეს პარტია წარმოადგენდა ამ პერიოდში ლენინზე თავდასხმის სულის ჩამდებელს. იგი კონტრრევოლუციონური ბურჟუაზიის პირადად დანილ აგენტურას წარმოადგენდა.

მეორე თავდასხმა ე. ლენინზე, სწორედ ამ პარტიის კარნახით მოხდა. ეს მოხდა მოსკოვში, 1918 წელს 30 აგვისტოს. ეს თავდასხმა კლასობრივი მტრების ისეთ გათავებულებას ნიშნავდა, რომ მან შესძრა, ფეხზე დააყენა მუშათა კლასი და თეთრ-

(გაგრძელება იხ. მე-12 გვ.)

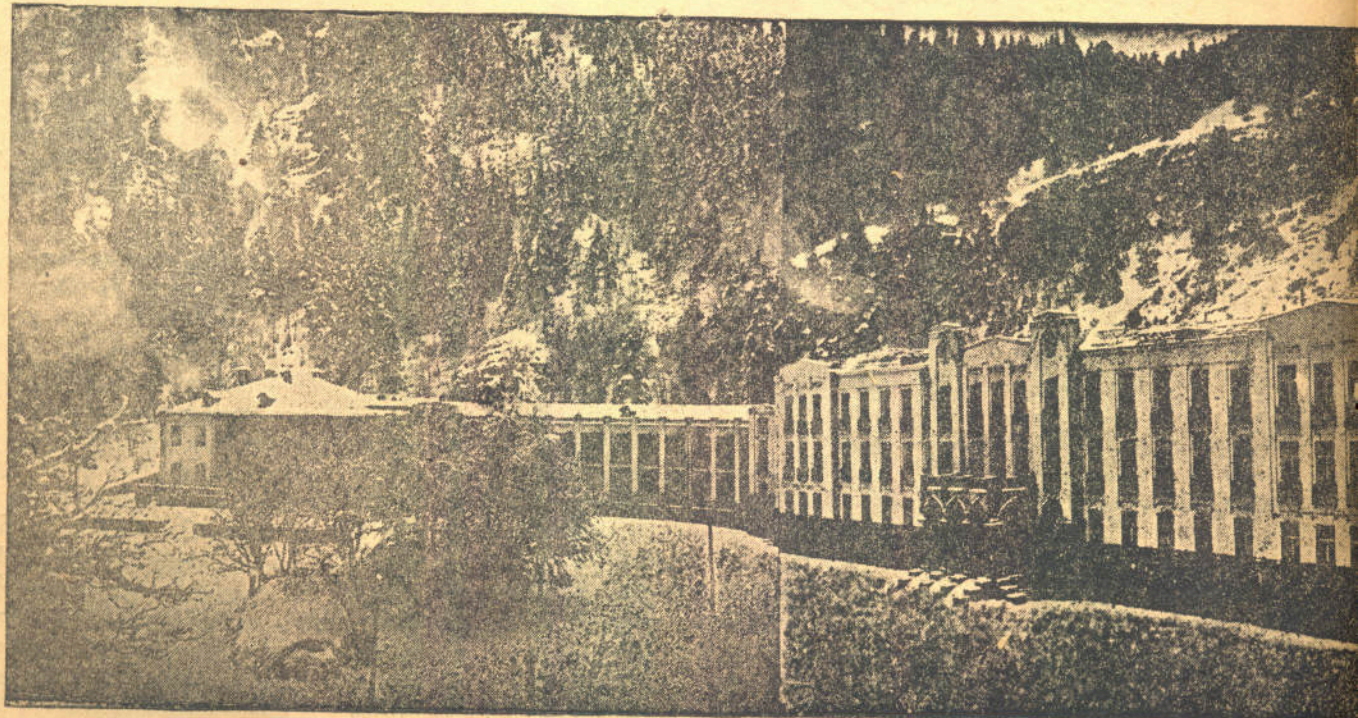
16.000.000

1970

იტალიური ლიმონი. მცენარეთა მოშენების კ. ინს. აფხაზეთში
ამრავლებს სუბტრ. კუკარდებს

ციტრუსოვანი კულტურების ჭიბულეთის აბჟოთა მაშული, სუ

კურორტი აბასტუმანი, საქ. სოცდაზღვრ

ჯიხ ხაზმთარი კურორტის ბანიაში.

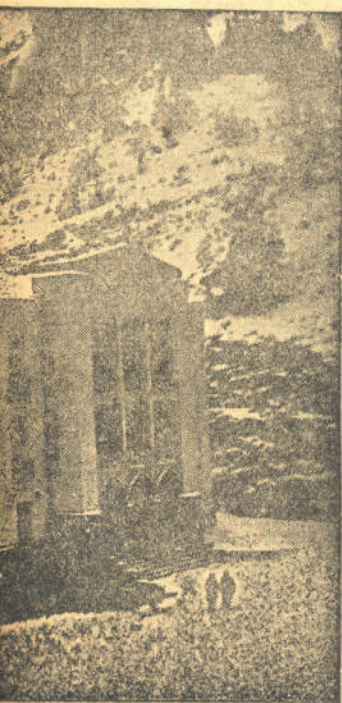

ე: კარგად სხმო: არე ტოტო.

ფოტო სტილიაროვის.

ოზურგეთის აბრეშუმის ძაფსახვევ ფაბრი-
კის ხარისხის ცუხის საუკეთესო დამკვერ-
ლე ქალი აშხ. ლომიძე რომელმაც მკ-4
ცვარტალის გეგმა შეასრულა სრული 120
გზაჯვარედინი ფოტო: სტილიაროვის.

ფოტო კონსტანტინოვან.

აფხაზეთი. შოკრეფილი მანდალიანის გატანა

ფოტო: რაბინაშვილი.

ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწის გოგაბიძის მიერ შესრულებული სურათი: „ლენინი პირდაპირ მავთულთან“.

ფოტო: აზერსკი.

გვარდიელების, კადეტების, ესერების და ბურჟუაზიის ამ აღვირაზსილობას და თეთრ ტერორს გამოუცხადა წითელი ტერორი. მუშებისა და გლეხების აღმფრთვობას საზღვარი არ ქობდა, რადგან ამ თავდასხმის დროს ამხ. ლენინი მძიმედ იქნა დაჭრილი.

ვინ დასჭრა ვ. ლენინი, ვინ გაბედა მხოფლიო მუშათა კლასის ბელადზე ხელის აღება, ვინ გაბედა რევოლუციის გენიალური ორგანიზატორისა და ხელმძღვანელის სიცოცხლის მოსპობის განზრახვა? ესერმა ფანი კაპლანის ქალმა.

ეს იყო უდიდესი პოლიტიკური ბოროტმოქმედება. რაკი აქამდე შივი ღნენ პროლეტარული დიქტატურის მტრები, აშკარა იყო, მათ დაუნდობელ ბრძოლას გამოუცხადებდნენ მუშებში და გლეხებშიც.

ეს თავდასხმა ასე მოხდა: ლენინი მოხსენებდა აკეთებდა ქარხანაში. ლენინის მაშინდელი მოფერი, ამ თავდასხმის ერთ-ერთი დამსწრე — გოლი ასე მოგვითხრობს ამ ამბავს:

„ჩვენ წავედით მიხელსონის ყოფილ ქარხნისაკენ. შევედით პირდაპირ ეზოში. ვლადიმერ ილიჩი გამოვიდა თუ არა მანქანიდან, პირდაპირ გაეშურა შენობისაკენ. ათი წუთის შემდეგ ჩემთან მოვიდა ვიღაც ქალი, სწორედ ის, რომელმაც ესროლა ლენინს და მკითხა:

— ამხანაგო, ლენინი მოვიდა არა? მე ამაზე ვუპასუხე.

— არ ვიცი ვინ მოვიდა...

მან გაიცინა და მითხრა:

— თქვენ მოფერი ხართ და როგორ არ იცით ვინ მოიყვანეთ?

ამის შემდეგ ის მომცილდა და შევიდა ქარხნის შენობაში“.

ერთი საათის შემდეგ, როცა ლე-

ნინი გამოვიდა გარეთ, მას თან გამოჰყვა დიდიძალი ხალხი. ისინი ესაუბრებოდნენ ლენინს, ლენინიც უპასუხებდა, ასე მიუახლოვდა იგი მანქანას, მას ეხლა ვიღაც ორი ქალი ესაუბრებოდა, დააპირა თუ არა მანქანაში ჩაჯდომა, უცებ სროლის ხმა გაისმა. ლენინს ესროლა კაპლანის ქალმა ორჯერ. კაპლანის რევოლვერით დაედევნა მოფერი გილი, მაგრამ მან მოასწრო და ხალხში შეიმაღა. დაჭრილი ლენინი დაეცა. ამ ადგილიდან ლენინი პირდაპირ ბინისაკენ წაიყვანეს. კაპლანის ქალს დაედევნა რამდენიმე მუშა და ის ერთ-ერთ ქუჩის შესახვევში დაიჭრეს.

„მე დამავალეს — სწერს ლენინს მოფერი, — შევხვედროდი ლენინს მეუღლეს ნადეჟდა კრუპსკაიას და გამეფრთხილებია იგი. იგი ამ დროს იმყოფებოდა კომისარიატში და არაფერი არ იცოდა მომხდარის შესახებ, როცა მე მას მიეუახლოვდი, მან რაღაც იგრძნო, პირდაპირ შემომხედდა სახეში, შეჩერდა და მითხრა:

— ნურაფერს ნუ მეტყვი, მითხარით მხოლოდ — ცოცხალია თუ მკვდარი.

— გაძლევთ პატიოსან სიტყვას, ვუპასუხე მე, ვლადიმერ ილიჩი მსუბუქად დაჭრილია“.

რა პირობებში მოხდა ვლადიმერ ლენინზე თავდასხმა? სწორედ ისეთ პირობებში, როცა ახალგაზრდა საბჭოთა რესპუბლიკა სამოქალაქო ქარცეცხლში იყო გახვეული, როცა საბჭოთა ხელისუფლებას სამხრეთიდან შემოუჭირეს ინგლისელებმა, ჩეხებმა, დაიკავეს ქალაქები — სამარა, უფა, ყაზანი, ეკატერინბურგი, თეთრგვარდიელებმა მოახდინეს გადატრიალება არხანგელსკში და სხვ.

სწორედ ასეთ პირობებში, გეგმაზღუდებისა და კაპიტულისტების აგრესიის ტიპმა განიზრახეს ლენინის მოკვლა.

ლენინი მძიმედ იჭრა დაჭრილი და დიდი ხნის ავადმყოფობის შემდეგ, ისევ დაბრუნდა სახლში სამოქალაქო ომის შემთხვევაში. იმ ხალხს, ვისაც უნდოდა მუშათა კლასის დიდი ბელადის მოკვლა — სათანადო პასუხი გასცა საბჭოთა ხელისუფლებამ... ესერები და მათი მსგავსი ნაძირალეები მოტყუდნენ. ლენინმა განაგრძო მუშაობა მასზე თავდასხმამ კიდევ უფრო შეამჭიდროვა მის გარშემო მასები.

ალსანიშნავია უსათუოდ ის გარემოება, რომ ესერების პროცესზე სადაც გამოაშკარავებული იქნა პარტიის მთელი სისაძაგლე, მენშევიკებმა და მათთან ერთად მეორე ინტერნაციონალმა, აიღო თავის თავზე ესერების დაცვა, რითაც ერთხელ კიდევ დამატკიცეს თავიანთი კონტრრევოლუციონერობა.

ესლა უკვე საცხებიტ დამტკიცებულია, რომ ესერებთან ერთად მენშევიკებიც იღებდნენ მონაწილეობას თეთრგვარდიელების მთელ რიგ აჯანყებებში საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ. ოკუპანტ - ინტერვენტებთან ერთად ისინი ლამობდნენ მუშებისა და გლეხების დარბევას.

რამოდენიმე თვის შემდეგ, 10 სექტემბერს წითელმა არმიამ აიღო ყაზანი, 12 სექტემბერს კი ლენინმა მიიღო დეპეშა:

„ძვირფასო ილიჩ! თქვენი სამშობლო ქალაქის აღება ჩვენს მიერ — ეს პასუხია თქვენი ერთი ჭრილობის გამო, მეორე ჭრილობის პასუხად ავიღებთ სამარას“.

ეს სიტყვები წითელი არმიის გამარჯვების შესახებ, ლენინისადმი უდიდესი სიყვარულის გამოხატველ მოვლენას წარმოადგენდა.

იმ დღეებში მუშების ათეული და ასეული ათასები შევიდნენ ჩვენი პარტიის რიგებში. საბჭოების პირველ ყოილობაზე, — ლენინის საფლავზე — ლენინის დიდმა მოწაფემ ამხ. სტალინმა წარმოსთქვა თავისი ისტორიული სიტყვა განვლილი გზებისა და ლენინის ანდერძების შესახებ. სატყვა იმის შესახებ თუ როგორ იცხოვრებს და იბრძოლებს ლენინის შექმნილი პარტია. ლენინის სიკვდილის შემდეგ. ათი წელი და ახლახან შეკრებული გამარჯვებულთა ყრილობა, პარტიის მეჩვიდმეტე ყრილობა, ტრიუმფით აღნიშნავს, რომ ბოლშევიკურმა პარტიამ ლენინიზმის გენიალური გამგრძელელობის ამხ. სტალინის მეთაურობით ურყევად შეასრულა ის დიდი, რომელიც ამხ. სტალინმა ლენინის კუბოსთან დასდო.

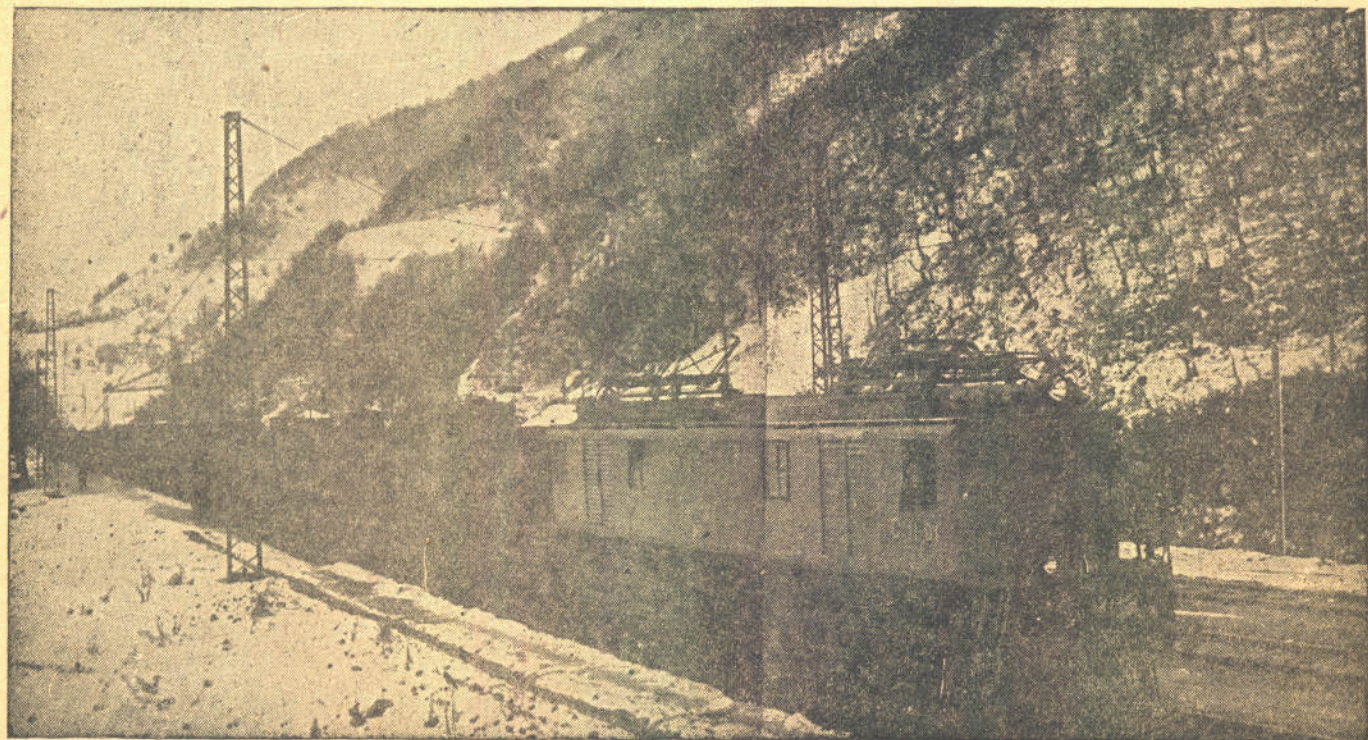
გერმანული
საბჭოთაო

1.
ოქ, სადაც მცხეთას და მუხაგურდზე
გადადის შარა მიხვევ-მოხვევით,
ცალ ქუჩისავე დაბლობის მკერდზე
სამო საფლავი აწვდილა ზევით.
ცხრილს არ ვინ ავსებს დღეს მათი რიცხვით,
არც საფლავიდან ისმის რამ ხმები,
თავის დროზე კი უტყვევდნ რისხვით
მტერს ეს ოქტომბრის ერთგული ძმები.
თუმც არ შობილან ერთი დედისგან,
მაგრამ ძმა ისე ძმას ვერ ენდობა,
ვით ამ კრებულად ერთის ბედისგან
რცვოლიუციის შესდგა მხედრობა,
აქ იყო რუსი, ოსი, ჩერქეზი,
ქართლელ-კახელი, გურულ-მეგრელი,
ერთ კონად ჰყავდა მათ ბრძოლის გეზი,
შეურიგებლად მტერთან შემყრელი.
და სადაც სოფლად, მარტვილის იქით,
ახლაც სდგას როკით და თხილის წყნელი
მეგრული ფაცხა ვაჟკაცურ რიხით,
დაწული გლეხის მზრუნველი ხელით
აქ იდგა უკინ კვალა ფილია,
ტყეებში და ფილთა თოფით მავალი,
სადაც ორ კლასად გაყოფილია
ადამიანი და ზემოწალი.
და კვალაც იყო მათი მომხრელი,
როგორც მკვიდრი ძმა თოფის და ტყვიის.
თუმცა ძმაც ჰყავდა, სახლში მომსვლელი,
ძმა იმისი და რცვოლიუციის.
მაგრამ კვალს ძმა ჯერ ფრონტზე იყო,
ვით ჯარისკაცი მეფის მხედრობის,
მან გალიცია ბრძოლით აიღო,
და გაიარა კარი ევროპის.
თუმცა განსაცდელს დღეც მოყვა ცხადი:
—არა გვსურს მეფის მთავრობის ყოლა?!
ბრძოლის მეოთხე სდგას წელიწადი

და უმიზნობით დამძიმდა ბრძოლა...
მაგრამ ერთ მიზანს სხვა სცვლის მიზანა:
—ალარ გავუშვათ ვინტოვკა ხელით!
და ერთ დღეს...
—კვალა?! ძმა ვარ!.. მიცანი!..
ასე დაბრუნდა შინ ბრძოლის ველით.
2.
თოქოს ცხოვრებას ბედმა არგუნა
მოწონის ტვირთ ქვეშ დგომა უმეცრად...
მაგრამ რა მოხდა? რომ შეაბრუნა
ყოფნის ბოროალი ასე უეცრად?
ასე მეხვივით რომ იგრილა
და წამოვიდა, ვით მთიდან ზევი,
აღსდგა თანდათან მუშათა ძალა
და მოითხოვა პური და ზავი!
— პური! ოჰმა რომ დახნა ქვეყანა
განადგურა ყანა თუ ბაღი?
პური მუშისთვის იქნება განა,
როცა ჯარისთვის აღარც კი დარჩა?!..
ჩვენი პირველი საკმეა ომი,
ომი ბოლომდე, მტრის შემშუსვრელი,
ამ დროს კი პურის და ზავის მდომი,
არის მავნების ჩვენს გულში მკერელი!
აბა, ხმაღს ხელი, რუსეთის ხალხნო!
აბა, ხმაღს ხელი, დემოკრატია!
კერენსკი ხარ თუ შემდეგში—მახნო,
ბრძოლი ჩვენი ანდამატია!
სულ იყო ნდობა მამაპაპათა,
რომ გზა გავცხენა აქითკენ სწორი,
დღეს ამ ნატვრის მზემ შემოანათა
და სტამბოლს უნდა დაეადგათ ტორი!..
3.
იყო აპრილი, თვე გაზაფხულის,
როცა ყოველი მდოდრდება ყლორტი,
ზღვასავით ასტყდა გული ჩაგრულის
და ამღელვარდა ჯარი თუ ფლოტი.
მაგრამ გაუწვა ენის სიხინი.

რომ გაშოქსელოს გამოკვეთილი:
— მოღალატეა ქვეყნის მთელი...
ლენინ ვილმელმის არის წვეული...
დაბეჭდილ ვაგონს ბევრი ხმარობდა,
როგორც საბუთი შეურყეველი,
და ომის ღმერთიც ისევ ხარობდა:
შბოდავდა მისი საკურთხეველი...
მხოლოდ ძლიერი შეუდრეკელი
მხნედ გაისმოდა სიტყვა ლენინის:
„ომს-ომს!“—როგორც პროტესტი ჩვენი
როგორც ლოწუნგი გამოჩენილი.
მანაც, ივლისი როცა მოვიდა,
ფრთები გაშალა ომის ფერიაში...
ისევ დამძიმდა სიგრცე გლოვითა
და მზე დაჩრდილა კვამლის ჩერიაში...
კვალს ფაცხასაც გადაწვდა სახრე:
ძმამ-დგურტორმაც დახტოვა ფაცხა...
ფრონტმა დროებით იკვალა სახე.
მაგრამ დღე დადგა და უფრო დაცხა.
მაინც ჯერ მტერი იყო ძლიერი
და აჯანყებას შემოხვდა ცეცხლით,
ქვეყნის მყოფების ჰქონდა იერი,
იყო მდიდარი რკინით და ვერცხლით,
აჯანყებულთა მთავარსარდალი
გამოაცხადეს კანონგარეშე.
ყველა იძახდა:—აბა, სად არის?!..
და იყო მისი ძეგნა, თარეში...
თავის კარავი მონახა ბინად
და აღვივებდა ბრძოლის კოცონებს
ასაფეთქებლად, ცეცხლად და შინად
ის აჯანყებდა მტარვალზე მონებს
რომ მოეტაცნა პრომეთეს ცეცხლი,
ვისაც უღირსად ხელში ეჭირა,
ედგა წინ კერპად და ვერცხლი
და მცველად რკინა გამოეპირა...
(გაგრძელება იქნება)

ს.პ.პ. (ბ) მე-17 ყრილობისათვის სურამის უღელტეხილის ყველა მათარმგლები ელემტროგავალზე იმნა გა-
დაყვანილი

სურამის უღელტეხილის ხაელექტროფიკაცისათვის ყველა დამკვეთილმა პარტიის მე-17 ყრილობისათვის აღეს ვალოდებულე-
ბა საშური-ზესტაფონის უბანი გადაყვანა ონ ელექტროფიკაცზე. სურათი: საბჭოთა ელექტრო-მწეველი ს—11-01 ნავთის ციხ-
ტერნების შემადგენლობით მიდის სურამის უღელტეხილზე

ფოტო: ბუდეშკოს.

ლენინი და ახალგაზრდათა მოძრაობა

მრ. ასტვაცატუროვი

გარდაცემი
გენერალ-მაიორი

კაპიტალისტური კლასის წარმომადგენელი დაბადა საკუთარი მესაფლავე — პროლეტარიატი. პროლეტარიატის დაბადება, — ეს იყო დაბადება ახალი, მებრძოლი და დაუდგრომელი კლასისა, იმ კლასისა, რომელსაც ეკუთვნოდა მომავალი, რომელსაც ისტორიის განვითარებაში უნდა შეესრულებია პროგრესიული — რევოლუციური როლი და გარდაეჭმნა ცხოვრება ახალ საფუძველზე. მაგრამ, ამ თავისი პროგრესიული როლის მეცნიერული შეგნება პროლეტარიატს თავიდანვე არ დაჰყოლია. თავისი არსებობის პირველ პერიოდში, სანამ არ ჰყავდა საკუთარი პარტია, ა. შკლინსკი და მას შეგნებული თავისი კლასობრივი მიზნები მართალია იგი განიცდიდა მკაცრ ბურჟუაზიულ ექსპლოატაციას, რის წინააღმდეგაც ყოველთვის იბრძოდა, მაგრამ არ შეეძლო წარმოედგინა თუ რა გზით და რა საშუალებით შეეძლო მას თავი დაეღწია ამ აუტანელ ეკონომიურ მდგომარეობისაგან, კაპიტალისტური ექსპლოატაციისაგან.

ამიტომ, პროლეტარიატი თავისი არსებობის ამ პირველ საფეხურზე აწარმოებდა მხოლოდ ეკონომიურ და დაქსაქსულ ბრძოლას, საიდანაც თითქმის ყოველთვის დამარცხებული გამოდიოდა. ცალკე ქვეყნების ცალკეული ფაბრიკა-ქარხნის მღმები იბრძოდნენ მხოლოდ თავიანთი მეპატრონეების წინააღმდეგ. და შემდეგ რამდენადაც იბრძოდნენ და ვითარდებოდა კაპიტალისტური წყობა მუშათა მოძრაობა მით უფრო ფართო ხასიათს იღებდა, მიუხედავად იმისა, რომ ამ მოძრაობას უფრო მეტად სტიქიური და წმიდა ეკონომიური ხასიათი ჰქონდა. პროლეტარული ახალგაზრდობის მოძრაობასაც ეს საერთო პირობები საზღვრავდა. ამ მოძრაობის ფაქტორებიც თვით კაპიტალისტურ წყობაში იყო მოცემული. პროლეტარული ახალგაზრდობის მოძრაობა, კარლ-ლიბკნეხტის მოხდენილი გამოთქმით, რომ ესთქმება, არის ყოველმხრივად შეიწროვებულ და ექსპლოატირებულ მუშა-ახალგაზრდობის რევოლუციონური სულის შემოქმედება. ახალგაზრდობის მოძრაობა არის საერთოდ მუშათა მოძრაობის ნაწილი, თუმცა მას ისტორიაში ბევრ თავისი „დამოუკიდებელი“ მტრებიც, ახალგაზრდობა „საერთოდ“, დიდ ძალას შეადგენს და განსაზღვრული ადგილიც უკავია მას მუშათა მთელ ბრძოლაში — როგორც პროლეტარიატის დიქტატურის დამყარებაზე — პროლეტარული რევოლუციისათვის ბრძოლაში, ისე სოციალისტური საზოგადოების აგების საქმეში. მხოლოდ ამით უნდა აიხსნას ის გარემოება, რომ მეცნიერული სოციალისტების მამთავრები — მარქსი და ენგელსი თავიანთ თეორიულ მუშაობაში სერიოზულ ყურადღებას აქცევდნენ ახალგაზრდობის საკითხს, მის ზეგონითი წონას ექსპლოატირებულ პროლეტარიატში და იმ მისწრაფებათა საფუძველების შესწავლას, რომ ლეზიკ ანოქრავებდათ დამქირავებლებს ბავშვისა და ქალის შრომის გამოყენებისათვის.

მაგრამ, ყველაზე სერიოზული ყურადღება მარქსისა და ენგელსის შემდეგ ახალგაზრდათა მოძრაობას მხოლოდ ლენინმა მიაქცია. ყველა ქვეყნის „სოციალისტები“ ვერ აფასებდნენ ახალგაზრდობის რევოლუციურ ძალას და ისრე როგორც საერთოდ, ამ საკითხშიაც აყალიბებდნენ მარქსიზმს. ლენინმა პირველმა აიყვანა ნამდვილ კლასიურ პრინციპულ და თეორიულ — პრაქტიკულ სიმართლეს ეს საკითხი. მხოლოდ ლენინმა და მის მიერ შექმნილმა ახალი ტიპის პროლეტარულმა პარტიამ ჩაუდგეს რევოლუციური სული ახალგაზრდათა მოძრაობას.

ლენინი არის სულის ჩამდგმელი და ბელადი ახალგაზრდათა რევოლუციური მოძრაობის. მხოლოდ ლენინმა და მისმა პარტიამ გადაიტანეს მთელი ის უდიდესი ბრძოლები, რომელიც სწორიზება 30 -- 35 წლის განმავლობაში ახალგაზრდობის რევოლუციური როლის შეფასების და ახალგაზრდობის (არა მგებობის წინააღმდეგ. ახალგაზრდობის როლისა და მოძრაობის საკითხი მხოლოდ ლენინმა წამოსწია წინა პლანზე ჯერ კიდევ მეორე ინტერნაციონალში 1900 წ.

მისინ, როცა მეორე ინტერნაციონალის არც ერთი ოფიციალურ ბიულეტენში არ მოხლოდა ახალგაზრდობის საკითხი, მეორე ინტერნაციონალის კონგრესმა 1900 წ. პარიზში ვ. ლენინის დაჟინებით მოთხოვნით თავის რეზოლუციაში, „ხალხთა მშვიდობიანობისა და შილი

ტარიზმის შესახებ“, აღნიშნა, რომ „სოციალისტურ პარტიებმა ყველგან უნდა დაიწყონ ახალგაზრდათა აღზრდა და ორგანიზაციაში გაერთიანება, და გულმოდგინებით უნდა მოჰკიდონ ხელი ამ საქმეს“.

კონგრესის ამ დავალებამ დიდი როლი ითამაშა სოციალისტური პარტიების ყურადღების გაძლიერებას საქმეში ახალგაზრდათა მოძრაობისადმი და კერძოდ ამ უკახსენელის განვითარებაში. ეს გარემოება კ. ლენინის დახმარებად უნდა ჩაისაღლოს, რადგან არც ერთი, მეორე ინტერნაციონალიდან, ისე არ იყო დაინტერესებული ახალგაზრდობით და არ იცნობდა ახალგაზრდათა მოძრაობას, როგორც კლასიურ ილიჩი.

ვლადიმერ ილიჩმა და მისმა პარტიამ შეიტანეს ნამდვილი კლასობრივი შეგნება და რევოლუციური ბრძოლისა და შეფუთვების სული ახალგაზრდათაში. მასწ, როცა მეორე ინტერნაციონალის ოფიციალური ბელადები და მოძავალი მენშევიკები პოლიტიკას მხოლოდ უფროსების საქმით სთვლიდნენ, ახალგაზრდობას ანოლოგებდნენ რევოლუციურ კლასიური ბრძოლისაგან და მათ ამოცანად მხოლოდ „სოციალისტის“ წიგნებით შესწავლას აღიარებდნენ, ლენინმა პირველმა გაიღო შტრა ამ მანერ და ბურჟუაზიულ ტენდენციების წინააღმდეგ და მთელი სიგრძე სიგანით დააყენა ახალგაზრდობის პოლიტიკურ ბრძოლაში ჩაბმის საკითხი.

მარქსის და შემდეგ უფრო მეტად, ენგელსის სიკვდილის შემდეგ რევოლუციონიტებმა გააძლიერეს აშკარა და შენიღბული ბრძოლა მარქს-ენგელსის რევოლუციური მოძღვრების — მეცნიერული სოციალიზმის წინააღმდეგ. ს. დ. პარტიებში. განსაკუთრებით თასავლეთ ევროპის პარტიებში. ფენს იკიდებდა ოპორტუნიზმი. ასეთმა მდგომარეობამ არსებითი საფრთხე შექმნა ახალგაზრდათა მოძრაობის წინაშეც. ამ პერიოდში ერთი ყველზე მთავარი ამოცანა იყო — ბრძოლა მარქსიზმის გამყალიბების ოპორტუნიზმების, ახალგაზრდობის ყალბი მგებობების (ოპორტუნიზმი ახალგაზრდობის საკითხში) და სხვ. წინააღმდეგ, სოციალ-ოპორტუნიზმის მიერ შეწყვენილ ნამდვილი რევოლუციური მარქსიზმის აღდგენისა და მისი კონკრეტულ პირობებისა და გარემოში გამოყენება.

XI წერილი ამოდებულია შემოკლებით ავტორს მიერ დასაბუთებლად გამზადებულ წიგნიდან: „ლენინი ახალგაზრდათა რევოლუციური მოძრაობის სულის ჩამდგმელი და ბელადი“.

საქართველოს შინაგარე საგარეო საზოგადოებრივი

„ავტორემსნაბი“-ს ა.კ. კანტორის შიგნით მოწყობილია ა.კ.კავასიაში შინების პირველი სარემონტო სადგური, სურათზე: შარტა-
ნით ამხ. მაისურაძე ამოწმებს რემონტის ხარისხს. მარჯვნივ შინა რემონტამდე.

ფოტო: სტოლიაროვის.

სათვის. ამ ბრძოლის პიონერი და
ხელმძღვანელი იყო ლენინი. ენგელ-
სის სიკვდილის შემდეგ მთელ-
ათი წლის განმავლობაში მარქსიზმის
სიწმინდის დაცვისა და გაღრმავების
თვის ბრძოლის მთელი სიმძიმე ლე-
ნინს გადაჰქონდა.

„აქედან, სრულიად ადვილი გასა-
გებია. თუ რატომ პირველად ლენინმა
დააყენა ახალგაზრდათა მოძრაობის
პოლიტიკურ - კლასობრივ რეკლამაზე
გადაყენის და ახალგაზრდობის
ოპორტუნიზტების წინააღმდეგ ბრძო-
ლისათვის დარაზმების საკითხი. ლე-
ნინს და მის პარტიას დიდი ბრძოლე-
ბის ჩატარება მოუხდათ მენშევიკებთან
სადაცველა ჯურის ყალბი სოციალ-
ისტების წინააღმდეგ იმისათვის, რომ
შეექმნათ ახალგაზრდობის რევოლუ-
ციური მოძრაობა და ახალგაზრდო-
ბის კომუნისტური კავშირები მსო-
ფლიოს ყველა კუთხეებში.

ჯერ კიდევ 1903 წლის რ. ს. დ. შ.
პ. მეორე ყრილობამდე, სადაც საფუ-
ძველი ჩაეყარა ახალი ტიპის პროლე-
ტარულ პარტიას, ლენინმა მკაცრი
ბრძოლა გადართანა ახალგაზრდობის
საკითხში მენშევიკებისაგან. ლენინს,
რომელიც წარადგინა ყრილობაზე
რევოლუციის პროექტი ახალგაზრ-
დობის შესახებ, თავს დაესხნენ მარ-
ტოვი და ტროცკი, იმისათვის, რომ
ლენინის პროექტი მოუწოდებდა

ახალგაზრდობის ოპორტუნიზმისა და
ცრუმეგობრების წინააღმდეგ ბრძო-
ლისაკენ. ლენინი ამ პროექტში ახალ-
გაზრდობის წინაშე სამ ძირითად ამო-
ცანას აყენებდა:

„პირველი, — დააყენონ თავისი
მოქმედების პირველი რიგში თავის
წვერთაშორის მთლიანი და თანა-
მიმდევრული სოციალისტური მსო-
ფლიომხედველობის გამომუშავება,
სერიოზული გაცნობა ერთი მხრით
მარქსიზმის, მეორე მხრივ, რუსუ-
ლი ნაროდნიკების და დასავლეთ
იეროპიულ, ოპორტუნიზმის, რო-
გორც მთავარი მიმდინარეობის თა-
ნამედროვე მებრძოლთა მოწინავე
მიმართულებათა შორის;

მეორე, — უფროსილდენ ახალ-
გაზრდობის ცრუ მეგობრებს, რომ-
ლებიც აცილებენ მათ სერიოზულ
რევოლუციურ აღზრდას ცარიულ
რევოლუციურ - იდეალისტურ ფრა-
ზეოლოგიით და ფილისტერულ ლა-
ყობით რევოლუციურ მიმართულე
ბათა შორის მწვავე პოლემიკის მა-
გნალობისა და უსარგებლობის შე-
სახებ, ისე როგორც ეს ცრუ მეგო-
ბრებში საქმით ავრცელებენ მხო-
ლოდ უპრინციპობის და რევოლუ-
ციურ საქმისადმი ფუქსავატურ და-
მოკიდებულებას;

მესამე, — შეეცადონ პრაქტი-
კულ მოღვაწეობაზე გადასვლის

დროს წინდაწინ გააზრდონ კავშირი
სოციალ - დემოკრატიულ ორგანი-
ზაციებთან, რათა გამოიყენონ მათი
მიზნობა და შედეგებისდაგვარად
აიცილონ მსხვილი შეცდომები
თვით საქმის დაწყებისას“.

ამ პროექტში ვლადიმერ ილიჩმა
მკვეთრად მოხაზა ახალგაზრდობის
რევოლუციური ამოცანები, უჩვენა
მას პრაქტიკული მოქმედების გზი
და გენიარულად განსჭვრიტა წინას-
წარ, როგორც უდიდესმა მეცნიერ-
მა, მთელ რიგი მოვლენებისა. ლენი-
მა ამ პროექტით სასიკვდილო ჭრ-
ლობა მიაყენა არა მარტო ევროპულ
ოპორტუნიზმს, არამედ მომავალ რუს
მენშევიკებსაც. სწორედ ამიტომ, არ
იყო შემთხვევითი ეს გარემოება, რომ
ლენინის აღნიშნულ პროექტის წინა-
აღმდეგ სასტიკად გაილაშქრეს მარ-
ტოვი და ტროცკი. ლენინის ეს
პროექტი ახალგაზრდობის შესახებ
მთლიანად გამომდინარეობდა ახალი
ტიპის პროლეტარული პარტიის იმ
ორგანიზაციულ და ტაქტიკურ-პოლი-
ტიკურ პრინციპებიდან, რომელთაც
იცავდა და აწვითარებდა ლენინი მეო-
რე ყრილობაზე მენშევიკების წინააღ-
მდეგ. ლენინის ამ წმინდა კლასობ-
რივმა პრინციპებმა სრული განხორ-
ციელება ჰპოვეს ჩვენი პარტიის მთელ
შემდგომ მუშაობაში ახალგაზრდა-
თა შორის.

მანდარინის კარგა აუზავითში

აქრეფს ბრივადირი ამხ. პეტროვა, რომელმაც საბჭოთა მამულში დაამთავრა სახ. ფლო-სამეურნეო სკოლა ამოწმებს მანდარინის ხარისხს.

როგორც ლენინის პარტიის უახლოეს თანაშემწეს და საიმედო დასაყრდენს. ლენინურმა კომკავშირმა ღირსეულად გაამართლა თავისი საპატიო სახელწოდება ჯერ სამოქალაქო ომში, შემდეგ კი პარტიის ხაზიდან გადახრების წინააღმდეგ და სოციალ-ისტური საზოგადოების აშენებისათვის ბრძოლაში.

ვლ. ლენინი ყველაზე უფრო ახლო იდგა ყველაზე უფრო მეტად აფასებდა ახალგაზრდობას და მის რევოლუციურ ძალას, არა მარტო ოქტომბრის რევოლუციამდე, არამედ მის შემდეგაც. ლენინის და მისი პარტიის ხელმძღვანელობით გაერთიანდნენ და შეიქმნენ ერთ ძლიერ მონოლიტურ ორგანიზაციად რუსე-

თის კომუნისტური ახალგაზრდობის კავშირები; ლენინის ინიციატივით და დახმარებით შეიქმნა ახალგაზრდობის კომუნისტური ინტერნაციონალი, რომელიც გადაიქცა მსოფლიო რევოლუციური ახალგაზრდობის უძლიერეს ორგანიზაციად.

ვლ. ლენინმა განსაკუთრებით ფაროო ამოცანები დააყენა ახალგაზრდობის წინაშე პროლეტარიატის მიერ ძალაუფლების ხელში აღების შემდეგ სოციალისტური საზოგადოების პრაქტიკულად აშენების დროს თავის მოხსენებაში რ. ა. კ. მე-3 ყრილობაზე 1920 წ. ეს მოხსენება არის კომუნისტური ახალგაზრდობის გაშლილი და უცვლელი პროგრამა.

„სწორედ ახალგაზრდობას, — ამბობდა ვლადიმერ ილიჩი. — უდ-

ლენინი ომის პერიოდში, როცა იგი შვეიცარიაში ცხოვრობდა თითქმის უშუალოდ იყო დაკავშირებული ახალგაზრდობა რევოლუციურ მოვრაობასთან და უწყევდა მას ხელმძღვანელობას. შვეიცარია ამ პერიოდში 1915—16 წ.) გადაქცეული იყო ახალგაზრდობა რევოლუციურ მოძრაობის ერთგვარ ცენტრად. ბერნის კონფერენციის შემდეგ ახალგაზრდობა საერთაშორისო ბიურო, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ამხ. მიუნცენბერგი, ფაქტიურად მოთავსებული იყო შვეიცარიაში. ეს ბიურო შეუდგა აქტიურ მუშაობას და პირველ საერთაშორისო პერიოდიული გაზეთის — „ახალგაზრდობის ინტერნაციონალი“ — გამომცემს, რომელიც აშუუქვდა ახალგაზრდობის პროლეტარულ მოძრაობის საკითხებს. ლენინი იყო ამ გაზეთის არა მარტო მკითხველი, არამედ, იგი იყო, კარლ ლიბკნეხტთან ერთად, ერთ-ერთი აქტიური თანამშრომელიც. ამ გაზეთში ლენინმა მოათავსა რამოდენიმე წერილი, სადაც იგი აკრიტიკებდა გაზეთის, ახალგაზრდობა საერთაშორისო ბიუროს, ბერნის კონფერენციის და სხვა შეჯდომებს და ახალგაზრდობა მოძრაობას უჩვენებდა სწორ მიმართულებას; ამასთან ერთად ლენინთან დაკავშირებული იყვნენ ახალგაზრდობის საერთაშორისო ბიუროს ხელმძღვანელები, რომელთა საშუალებითაც ლენინი უშუალოდ ხელმძღვანელობდა და დახმარებას უწყევდა ბიუროს — დროზე გამოეცხვორებო შეჯდომები და დაერაზმა ახალგაზრდობა სოციალ-შოვინისტების ანტი-პროლეტარულ ლოზუნგების წინააღმდეგ — კერძოდ ომსაღმე დაშოკიდებულების საკითხში. სწორეო ლენინს და ლიბკნეხტს ეკუთვნის ის დამსახურება, რომ ახალგაზრდობის მნიშვნელოვანი ნაწილი, ომისაღმე დამოკიდებულების საკითხში, წინ აღუდგა და სასტიკად შეებრძოლა სოციალ-შოვინისტებს, იმ სოციალ-შოვინისტებს, რომლებიც მალა სწევდნენ გაკოტრებულ მეორე ინტერნაციონალის ფერმკრთალ დოშას.

მეორე ყრილობის შემდეგ ახალგაზრდობის საკითხი განიხილული იქნა მეექვსე ყრილობაზე — თებერვლის რევოლუციის შემდეგ. ზართალია ამ ყრილობაზე არ ესწრებოდა ვლ. ილიჩი, რადგან იგი დროებით მთავრობისაგან დევნილი იმალგებოდა იატაკქვეშ, მაგრამ მას ხელმძღვანელობდა საუკეთესო ლენინეოი ამხ. სტალინი, რომელმაც უზრუნველყო დაეცვა და სწორედ გაერთიანდა ლენინური ხაზი ახალგაზრდობისაღმე დამოკიდებულების საკითხში. ამ ყრილობამ საუფუძელი ჩაუხარა ახალგაზრდობის კომუნისტურ კავშირს,

გას წინ კომუნისტური საზოგადოების შექმნის ნამდვილი ამოცანა“.

„ის თაობა, რომლის წარმომადგენლები ახლა დაახლოებით 50 წლის არიან, ვერ იქონიებს იმედს, რომ იგი იხილავს კომუნისტურ საზოგადოებას. მანამდე ეს თაობა გაწყდება. ის თაობა, რომელიც ახლა 15 წლის არის, ის კიდევ იხილავს კომუნისტურ საზოგადოებას და თვითონვე იქნება ამ საზოგადოების მშენებელი.“

და მან უნდა იცოდეს, რომ მისი სიცოცხლის მთელი ამოცანა ამ საზოგადოების მშენებლობაა“.

ასეთი იყო ის გრანდიოზული ამოცანა, რომელსაც უსახავს მსოფლიო პროლეტარიატის დიდი მასშვლებელი ახალგაზრდობა ორგანიზაციებს სოციალისტურ რესპუბლიკებში საერთოდ. და ამ ამოცანის განხორციელების ძირითად პირობად ამხ. ლენინი სთვლიდა სწავლას: „ჩვენ შეგვიძლია ვაშენოთ კომუნისმი ცოდნათა, ორგანიზაციათა და დაწესებულებათა მხოლოდ იმ ჯამით და ადამიანთა ძალებისა და საშველებათა იმ მარაგით, რომელიც ძველმა საზოგადოებამ დაგვიტოვა. ახალგაზრდობის სწავლის, ორგანიზაციისა და აღზრდის ძირითადი გარდაქმნის გზით შევძლებთ ჩვენ იმის მიღწევას, რომ ახალ თაობის ძალონით შევძლოთ ისეთი საზოგადოების შექმნა, რომელიც არ ემსგავსება ძველს, ე. ი. შევქმნათ კომუნისტური საზოგადოება“ ამიტომ, „ამოცანა მდგომარეობს იმაში, ეუბნებოდა ლენინი კომკავშირეებს, რომ ისწავლოთ“.

ვლ. ლენინი იყო დიდი ბელადი და მასშვლებელი არა მარტო კომუნისტური პარტიებისა და მსოფლიო პროლეტარიატის, არამედ იგი იყო დიდი ბელადი და საუკეთესო მასშვლებელი კომუნისტური კავშირის და

აფხაზეთი. საბჭ. მაშულის „პსირცხა“-ს და მკერელი ქალი ამხ. გოლუბევა აწყობს მანდარინებს სტანდარტულ ყუთებში ფოტო: სტოლიაროვის.

ყველა ქვეყნის რევოლუციური ახალგაზრდობის. ლენინი იყო ის ადამიანი, რომლის რჩევით, ხელმძღვანელობით და დახმარებით შეიქმნა, გაიზარდა განმტკიცდა რევოლუციური ახალგაზრდობის ავანგარდი — კომუნისტური კავშირი, რომელიც რაზმად და ამჟღავნებდა ახალგაზრდობას ლენინის პარტიის გარშემო და ამ პარტიის ხელმძღვანელობით იბრძვის მარქსის, ენგელსის, ლენინის და სტალინის მოძღვრების დაუფლებისათვის, ახალ წარმოების და ტექნიკის ათვისებისათვის, სოციალისტური საზოგადოების აგებისათვის ჩვენში; კაპიტალისტური ქვეყნებში კი, კომკავშირი აწარმოებს გმირულ

ბრძოლას კაპიტალისტური წყობის დამსხვრევისათვის.

ლენინური კომკავშირი იზრდება და მტკიცდება ყოველდღიურად. ლენინურმა კავშირმა, როგორც ჩვენი პარტიის უახლოესმა თანაშემწემ, უკვე მოიპოვა პროლეტარიატის საყოველთაო პატივისცემა და სიყვარული, და ეს შედეგია იმისა, რომ ის მტკიცედ ანხორციელებს ლენინის ანდერძებს. კომუნისტური ახალგაზრდობის რაზმები იზრდებიან და იმარჯვებენ ყველა ქვეყნებში და ეს ხდება იმდენად, რომ მათ ხელმძღვანელობას უწევენ კომუნისტური პარტიები ა ლენინის საუკეთესო მოწაფე — ამხ. ი. სტალინი.

ლენინის უმჯნისათვის

ა ლ ი ა რ ს ე ნ ი უ ვ ი ლ ი

ნახევარმა საუკუნემ განვლო კარლ მარქსის გარდაცვალების შემდეგ და ჩვენ ჯერ კიდევ არ მოგვეცა ისეთი მხატვრული ნაწარმოები, რომელიც ღირს იყოს იმ გენიის აზროვნების და ცხოვრებისა, ვისი დაკარგვით „კაცობრიობა დამდაბლდა მრეული თავით, და ასთან ისეთით, რომლის მზავასი მას ჩვენ ღრმში არ მოუბრუნა“ (ენგელსი).

უშეკელია, მარქსის ცხოვრება ელის თაგის მონუმენტალურ გამოსახვას. ასეთი რომანის დრო ჯერ არ დამდგარა — ამჟამს ამხ. ც. ფრედლანდი-მარქსის ცხოვრება დაკავშირებულია მთელი საუკუნის რევოლუციური მოძრაობის ისტორიასთან. მისი გენიალური აზროვნების ძირები ღრმად არიან გამჯდარი წარსულში. მისი შრომები მთელ საუკუნეა ფილოსოფიურ თეორიის ჯამს წარმოადგენენ. მისი მნიშვნელობა მდგომარეობს იმ მკიდრო კავშირში

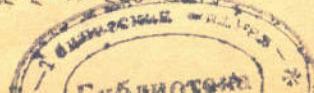
ში, რომელიც ათეულ წელთა მანძილზე არ სეზობდა რევოლუციურ აზროვნებას, მუშათა კლასის მოძრაობასა და მომავალ გამარჯვებათა წინასწარმეტყველურ განქოტებაში.

იმ ქვეყანაში, სადაც ოდესღაც მარქსი განდევნილი იყო და სადაც დღეს ცეცხლით ანადგურებენ მის გენიალურ ნააზრებს ფაშისტურ გერმანიაში — პირობები მარქსის ეპოპის შექმნისათვის დღეს დღობით არ არსებობს. იქ სწარმოებს ბრძოლა მათი შექმნისათვის. სამაგიეროდ სტ. ცვაიგის, ა. მორუს ტიპის მწერლები ერთი შეოჩენზე „ქმნიან“ ბიოგრაფიკო-რომანებს ისეთ ისტორიულ პიროვნებებზე, როგორიცაა ეოზეფ ფუშე, და იზრავი-ბიკონსეგლი და სხვ. რომელთა თაგადსავალის მოგონებით ბურჟუაზია ტყდება თავის „გმირულ“ წარსულით და ცდლობს დღესაც

თავის სიბერის ეამს, შექმნას ახალი შტურმი უნდ ღრანგის (შეტვის და თავდასხმის) იდეოლოგია.

პირველი ადგილი მარქსის ცხოვრების მხატვრულ აღგანის ცდაში ეკუთვნის მისი იდეების განმხორციელებელ საბჭოთა ქვეყნის მწერლობას, სადაც ორი ნაწარმოების სახით, როგორიცაა ს. კირსანოვის „ამხანაგი მარქსი“ და გ. სერებრიკოვას „მარქსის ახალდაზრდობა“, უკვე საფუძველი ჩაეყარა მარქსის ცხოვრებისა და დიდი მოღვაწეობის მხატვრულად ასახვის საქმეს.

რა მდგომარეობაა ამ მხრივ გ. ი. ლენინის ეპოპის — ლენინიადს აღმშენებლობის საქმეში ბელადის გარდაცვალების ათი წლის თავზე? „ლენინიადის“ მოცემა ნიშნავს

საქართველოს
პარლამენტის
ბიბლიოთეკა

ნაეს „ომის და ზღვის“ მფარვე რაში დაწესდა, ე. ი. ებოპის მიცემას ლენინის დიპლომის ბრძოლის, აღმშენებლობის, რევოლუციის, კულტურის შესახებ, იმის ჩვენებას—თუ როგორ ამოიძრა ლენინი ამ ეპოქიდან და შემდეგ გაანაყოფიერა იგი მის გიგანტურ ტიპში გამოამუშავებულ ენერგეტიკულ ძალით“ (ლენინარსკი).

საბჭოთა კავშირის ხალხთა მწერლობაში ბევრია მეტად სწორი, მეტად მამარი და გრძნობით სავსე ცდა ლენინის ასახვისა. მაგრამ შეიძლება ითქვას რომ ყველა ისინი ისეთივე ანარქულია ლენინისა, როგორც, ერთი ნათქვამის არ იყოს, ზღვიდან ამოდებული ჭიქა წყალი ჰგავს ზღვას.

თუ ლენინის მოცემას მწიოლობაში გავიგებთ ისე, როგორც მისი სახის პორტრეტულ გამოსახვას, მის რომელიმე კონკრეტულ შტრიხებით ან განცხიებულ ცნებებით დასასათბებას, მაშინ ჩვენ მივიღებთ დაბალივებით ისეთ შედეგს, რომელსაც იძლევა უკეთეს შემთხვევაში ლენინის განსწავლვანი სახეით ხელოვნებაში, როგორცაა მაგ. მოქანდაკე ანტიხეივის ჯანდაცხანი, ნატან ალტმანის ნახაზები და სხვ. თუმცა აქაც უნდა ითქვას, რომ იმ თანამედროვეებ, ვისაც განუცდია ლენინის დიალექტიკის უშუალო ზემოქმედება, მისი ჯენიას ციხალი შეგრძნობა, არ აკმაყოფილებს ხელოვნების საშუალებით მოცემული მისი სახე. „ლენინის პორტრეტები არ სჩანს. მზაცხს არ ყოფილ და არც არის, ალბათ სატუქნები თუ დასარულებენ დაღმთვრცხლად დარჩენილ პორტრეტსო“—სწერდა პოეტ პოლტარევი და ამით ერთადეად თავიდან აშორებდა თანამედროვეობას ამ უდიდეს საგანზე ზრუნვას. „ნამდვილი ლენინი მარტო კინოშია, არც ერთი მისი პორტრეტი არა ჰგავს მას“ო—ამბობს ღაცხე კომუნისტი პოლ ვიან კულტურა, ჰაცხე ბროდსკის გადმოცხებით, როდისც მარტო ხელოვნებაში გადსახე ლენინის მარტის მოედანზე მისგან მასრულებელი პოეტ გლადიმერ ილიჩმა არ სცნო იგი მზაცხად და ღიმილით უთხრა მზაცხარს: „პოეტად ჩემს სიცოცხლეში გაწერ ხელს მას, რისი თანახმაც არა ვარო“.

ყველაფერი ეს ნიშნავს მას, რომ იმ უდიდეს იდეურ და ებოციონალურ ძალა გაცხეფრტილება, სადაც როგორც ლენინში, თავს იყრის მრავალმილიონიან მასების ნებისყოფა, გამრავლებული უდიდესი მზაცხევის და რევოლუციონერის გენიაცხე, უნდა მოხდეს მოცილი მზაცხეული წერებების გამოყენებით, სოციალისტური რეალიზმის და რევოლუციური რომანტიკის ასეთი შედუღებით, რომელიც მასალბილს გახდის ამ უთიღის კლდის ნატების ღირსეულ გამოძერწვას.

რა ყო მთიაცი და ყველაფერი უთრო მზამწივი ღინწში? აზხ. სტალინი ამაცხე უპასუხებს—სისადაცხე და მრცხალობა იყო ერთ-ერთი და ყველაზე უფრო ძლიერი მზარი ლენინის, როგორც ახალი მასების ახალი ბელადის, კაცობრობის ღერძიად „დაბალ“ უბრალო და ჩვეოლობრივ მასების ბელადისო (არბლის კურსანტების საღამოზე წარმოთქმული სიტყვა).

მ. ჰორკი თავის შესანიშნავ მოგონებებში ლენინზე ამბობს, რომ ზენიო მოყვანილ შეკითხვაცხე სორმოილმა მუშამ დიმიტრა პავლოვმა 1918 წ. მიპასუხა:

— სისადაცხე ლენინი სადაა, როგორც სიმართლო.

მაგრამ ეს არ იყო, რა თქმა უნდა უბრალო სისადაცხე ეს იყო გენიის სისადაცხე, რევოლუციის მთის არწივის სისადაცხე, რომლის გადმოცხემად აუცილებელია მეტის მეტად სადა და მასთან მისაგნებად მეტის მეტად რთული საშუაოებები და გზები. თითონ ლენინი სწორედ ასეთი სისადაცხის მოთხოვნილებას უყენებდა მწერლობას და გერ იტანდა მყვილილო ღრანებს, ხე-

სტალინი
გეოგრაფიკი

ლაზოვსკის რაიონში ყველაზე უფრო აიღო თამბაქო
სურათზე: ძველი მუშა, დაჯილდოებული დამკვეთი აზხ. პაპავა ახალი თამბაქოს
ფოტოს გაფენის დროს.

ფოტო: ბუდშეკო.

ლოვურად აწეულ მაღალ სტილს, გარეგან ეფექტებს. ლენინი მოითხოვდა მზაცხეული კულტურის უმაღლეს კვალიფიკაციას. მზაცხეული კულტურის საერთოდ იდეოლოგიის, პარტიულობის მოთხოვნასთან ერთად, იგი უღმობელი მტერი იყო გაუბრალობის, ევლგარიზაციის და სწორედ მზაცხეული კულტურის უმაღლესი კვალიფიკაციის დაღლევი მივიღებთ ისეთ ნაწარმოებს ლენინზე, რომელსაც მუშათა კლასის ბრძოლაში ისეთივე მნიშვნელობა ექნება, როგორც აქვთ თვით მისი წიგნების დაუთცხრომელ დიალექტიკას.

მარქსიზმის ბურჟუაზიული ევლგარიზატორები ხშირად აწერდენ და აწერენ მარქსიზმს ისეთ აზრს, თითქო იგი უარყოფიერ პიროვნების განსაკუთრებულ როლს ისტორიაში. აზხ. სტალინმა თავის საუბარში გერმანულ მწერალ ემელ ლუდვიგთან მეტად მახვილი გაცეცილი მისცა ასეთ „პოპოზიციონერს“, როდესაც უარყო რა მისთვის შეთავაზებულ შედარება პეტრე დიდთან, დასაინა: „რაც შეეხება პეტრე დიდს, —ყს

უკანასკნელი იყო წვეთი ზღვაში. ხოლო ლენინი მთელი ოკეანე“. აქედან ამომწურავის სიცხადით გამოდისარგობს პერსონალიზაციის მარქსისტული გაგება, რომლის მიხედვით „საუღლიადაც არ შეიძლება დაუპირისპიროთ აღამიანები პირობებს. სწორედ აღამიანები ქნიან ისტორიას, მაგრამ მხოლოდ იმდენად, რამდენადაც მათ სოროდ სსამით პირობები, რომლებიც მათ დახვდა მზა სახით და მხოლოდ იმდენად, რამდენადაც მათ ესპით, თუ როგორ შესცვალონ ეს პირობები“ (სტალინი, საუბარი ე. ლუდვიგთან). ამრიგად პოლტარევი აატის გენიის — მარქსის და ლენინის—გეროზაცია სულ სხვა ხასიათისაა, ვიდრე ბურჟუაზიული „გმირის“ და „ბრძოლს“ დაპირისპირება.

უდიდესი მაგალითი პოლტარეული დიდი პიროვნების გათქვეფისას მასებში არას ლენინის გარაცხელების დღეების რევოლუციური სიმაღლე, ლენინურად ბრძნული სისადაცხე და რკინისებური სიატკიცე. სტალინის მირ წარმოთქმული მამის და დღეს ყვედ შეარულებული ფიცა არის უდიდესი ფრამენტი ლენინის მომავალ ეპოპეისა.

უცხოეთის პოლიტიკარიკატურა

ახალი წლის პერსპექტივა ინგლისში. სურათზე: „მუშათა დასასვენებელი სახლი“. (სურათი გადმოღებულია ინგლისური რადიო-ლორეი ჟურნალ „ნიუ ლიდერ“-იდან).

„გამოვიდა სტალინი. ლაპარაკობდა და მშვიდებულია დიდი მუშაობის შედეგით, და დარბაზში ეცემოდა მარტივი სიტყვები, მარტივი როგორც ის გრძნობები რომელიც უღვიოდა გულში მილიონებს, და მძლავრი როგორც ლენინის საქმის და მთავრებისადმი მილიონების ნებისყოფა. არასოდეს ჩემს სიცოცხლეში არ მსმენია ასეთი სიტყვა და ვეღარც მოვისმენ. ეს აყო კლდის ნატეხები, რომელიც ჭამოსკრა ისტორიამ და რომელზედაც გამოსწვა წასულ ბელადის ანდერძი. დარბაზი მთელს მენდა როგორც საბრძოლო ბრძანების სიტყვებს“ (კ. რადეკი).

თითქმის ასევე ამოვს გერმანელი პროლეტარული მწერალი იოჰანეს ბეხერი: ლენინის სიჩუმე მკედრის სიჩუმე არ არის. იგი ბრძოლისაკენ მოწოდებაა.

ჩვენს მწერლობაში უდავოთ ემოციონალურად მკვეთრ და იდოლოგიურად საკმაოდ ძლიერ განსახიერებად სტალინის ფიციკა უნდა ჩაითვალოს ახლახან დაწერილი ღმერთი შენგელაიას „ფიცი“, რომელშიაც ავტორი ისტორიულად ზუსტ ფაქტიური დოკუმენტაციის საფუძველზე დაყრდნობით სასურველ მხატვრულ ეფექტს ადგენს.

ათი წლის წინად, ტრატურულ დღეებში, როდესაც ერთი მწერლის თქმით, ჩვეყანა მკვს დღეს ლეჩებით ლაპარაკობდა ლენინზე, ჩვენმა პოეტებმაც დასტოვეს თავისი

მუშაობის ანარქიკლი. ს. ეული, პ. სამსონიძე, კონსტ. ლორთქიფანიძე, ა. მაშაშვილი, კ. კალაძე, პ. იაშვილი, ვ. გაფრინდაშვილი—აი არა სრული ჩამოთვლა ავტორებისა, რომელთაც სხვადასხვა ემოციონალური ძალით და აღმასკლით გამოხატეს დიადი დანაკარგის გრძნობა და ისტორიული მომენტის პასუხისმგებლობის სრული შეგნება.

არის ჩვენს მწერლობაში ერთი პატარა ნაწარმოები პროზით, რომელიც პირველ ყოვლისა, აღსანიშნავია იმით, რომ გადმო-

გვცემს არა შორეულ, ინტელექტუალურ და ასე თუ ისე განყენებულ წარმოდგენას ლენინზე, არამედ მასთან სიახლოვით უშუალოდ მიღებულ შთაბეჭდილებებს. ესაა დავით სულიაშვილის „შევიცარიიდან პეტროგრადამდე ლენინთან ერთად“, სადაც ავტორი ზოგჯერ ფიზიკურად საგრძნობად ხდის იმ განცდებს, რომელიც, უძგერებდა გულს ლენინის პომლოდინე პეტროგრადის მუშებს.

„ყველას უნდოდა მისი ნახვა, მისი მოსმენა. და ლენინსაც ეს უნდოდა. მუშებმა

ბატატები

სოხუმში გამოყოფილია 120 სხვადასხვა ჯიშის ბატატის გამოცდა. სხვა ჯიშთა შორის, მოსავლიანობით გამოირჩევა № 85. სურათზე: ბატატის ბუჩქები.

ფოტო: რანინს.

მოითხოვდნენ სალაპარაკოდ და ლენინი არ წავიდოდა?... მუშები მოითხოვდნენ წინამძღოლს და ლენინი დაიზარებდა? მაშინ ვიხილა ილენინებდა... მისი სიტყვა მკვეთრი, ყოფილი, დასაბუთებული ისე ედებოდა მუშათა გულს, როგორც ბურბუშელას ალი. „გინახავთ თქვენ დედა ავადმყოფ შვილის მომვლელი? შეგიხედნიათ მის გონებაში? გიგონებიათ მისი გულის ძვრა? შეგიმჩნევიათ უძილო ღამეების გამატარებელი მისი თვალები? ასეთი იყო ლენინი რევოლუციის წინაშე“. (დ. სულაშვილი). როდესაც ათი წლის წინ შეწყდა ლენინის

ნის დიადი აზროვნება და გრძნობა, მსოფლიო მწერლობის საუკეთესო წარმომადგენლებმა ერთხმად აღიარეს იგი კაცობრიობის უახლეს ისტორიის ყველაზე უფრო უდიდეს გენიად. კაპიტალიზმის და სოციალიზმის ეპოქების მიჯნაზე დგას მისი გრანდიოზული ფიგურა და უბრალო ფიჯაკში სოკრატის შუბლით ვასცქერის იმ პანძილს, რომელიც აშორებს პირველ შაბათობას მაგნიტოგრაფიკის, დენგროპიკის და თეთრი ზღვის არხის ეპოქიდან.

ლენინიზმის შემქმნელი მოაზროვნე და ფილოსოფოსი, საკავშირო კომუნისტური

პარტიის ორგანიზატორი და ბელადი, კომუნისტური ინტერნაციონალის დამაარსებელი და ბელადი, მსოფლიოში პირველი პირი ლეტარულ სახელმწიფოს დამაარსებელი და ხელმძღვანელი, — ამ **ქვეყნის** დიდი ადამიანი, რომელმაც საბჭოთა კავშირის სახით დაანთო ისეთი მანათობელი, რომლის ჩაქრობა არ ძალუძს არავითარ ძალს. — ვ. ი. ლენინი — ელის საბჭოთა მწერლობისაგან რევოლუციურ სიმფონიას, რომლის შექმნაში ჩვენი მწერლობის რაზმი არ დაიჭერს უკანასკნელ ადგილს.

ლენინი და ბურჟუაზიული მოღვაწეები

3. ბ.--იმ

ლენინის გარდაცვალებას გლობობდნენ არა თუ მარტო მსოფლიოს მშრომელი მილიონები, არამედ ბურჟუაზიული რიგებიდან მოწინავე და პროგრესული ელემენტები, გამოჩენილმა პოლიტიკურ მოღვაწეებმა, პუბლიცისტებმა, მწერლებმა გამოხატეს მათი თავისი აზრი ლენინის შესახებ. მათ შორის ბევრი ლენინის საქმის მტერი იყო. მაგრამ მაინც იმუშებელი იყო აღფრთხილებით ლენინის სიდიადე. ამათ შორის რასაკვირველია იყვნენ ისეთებიც, ვინც საბჭოთა კავშირის მეგობრულად ექცეოდნენ და დღემდე დარჩნენ ამ მეგობრობის პოზიციაზე. გამოჩენილი გერმანელი კრიტიკოსი და ლიტერატორი არტურ გოლიჩერი ლენინის გარდაცვალების გამო შეშდევს სწერდა:

„ვლადიმერ ილიჩის სიკვდილის საათში ერთ მომენტით შეჩერდა კაცობრიობის გული. შეწყდა მსოფლიოს ისტორიის მაჯის ცემა. მისი სიცოცხლე მიუახლოვდა დასასრულს, მაგრამ ესლა, როგორც ჩრდილოეთის თვალუწვდენელი განათება სდგება ჰორიზონტზე მისი ცხოვრების ლეგენდა.

იგი იყო კაცობრიობის სინდისის გაღვიძებული და ზმამაღალი დაძახილი, ეს ზმა არასდროს არ ჩაწყდება“.

ცნობილი გერმანელი ლიტერატორი და ჟურნალ „ფორუმის“ რედაქტორი ვილჰელმ გერცოგი სწერდა:

„...მარქსის სიტყვები, რომ „ფილოსოფოსები სხვადასხვანაირად ხსნიდნენ საზოგადოებას, საჭიროა კი მისი გარდაქმნა“, არავის არ მოუწია გაეცნა მისი ცხოვრებაში, როგორც ლენინს, იგი არა თუ მარტო ხსნიდა ქვეყანას, არამედ სურდა მისი გარდაქმნა. და მან კიდევ გარდაქმნა იგი. მთელი მსოფლიო ბურჟუაზიის თავზარდასაცემად და აქამდე ჩაგროო კლასის სასიხარულოდ

იგი გახდა მებრძოლ მუშათა კლასის ბელადი. იგი გახდა მისი ბრწყინვალე დროშა“.

გერმანიის ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრი შტრეზემანი ლენინის შესახებ ამბობდა:

„ლენინი აღტურვილი იყო ყველა ძალების შეერთებისა და მათი ერთ შიზნისაგან მიმართვის უდიდესი უნარიანობით, თავისი გეგმების აღსრულების გამბედაობით. ამ მხრივ იგი გენია იყო, და როგორც ასეთი დაიჭერს თავის ადგილს ისტორიაში“.

ინგლისელი პროფესორი ბერტრან როსელი ლენინის შესახებ სწერდა შემდეგ:

„მსოფლიო ბურჟუაზიას ლენინი ეჩვენებოდა, როგორც მზერველი, მაგრამ არა ნგრევამ გახდა აგი ცნობილი. მას ჟონდა ნათელი შემოქმედებითი გონება. იგი იყო ფილოსოფოსი. ის არა დროს არ მიდიოდა ისეთ დათმობებზე, რომელსაც მიზნად არ ჟონდა კომუნიზმის გაშარჯვება.

ცნობილი ინგლისელი ჟურნალისტი გ. ვ. მასინგამი სწერდა:

„ლენინი—მსოფლიო ისტორიის ერთ-ერთი ჭიკანტია, ერთი მათგანი, რომელიც სტრუქტურის თავის უკან საუკუნოებრივ კვალს. ერთი იმათგანი, რომელთა სახელი ზდება მთავალი გარდატეხათა სიმბოლო“.

საფრანგეთის გამოჩენილი ბურჟუაზიული პოლიტიკური მოღვაწე დე-მონანი ლენინის შესახებ სწერდა.

„მისი უღმობელი, მკაცრი ლოლიკა უსათუოდ ფარავდა უნაზეს გულს, ვინაიდან კაცობრიობის ისტორიას არ ახსოვს მაგალითი, რომ ხალხი ისე დასტიროდეს თავის ბელადს, რომ არ გრძნობდეს მისდამი სიყვარულს.

ვინ მოსთვლის რამდენი ამისი მკვაცრი მოსაზრებები გამოთქმულა

ლენინის შესახებ მსოფლიოში. ბევრი მათგანი გულწრფელად სწერდნენ იმას, რასაც გრძნობდნენ ოქტომბრის რევოლუციის გავლენით, განა ბურჟუაზიულ კულტურის ერთმა და ორმა წარმომადგენელმა იცნო საბჭოთა ქვეყნის სინამდვილე, როგორც კაცობრიობის ნამდვილ კულტურის სამშობლო?

საკმარისია ისეთი მსოფლიო მნიშვნელობის სახლების დასახელება, როგორიცაა, ან. ფრანსი, ბერნარდ შოლ, რომენ, როლანი, თეოდორ დრაიზერი, ებტონ სინკლერი, რომ აშკარა გახდეს ჩვენი ქვეყნის მნიშვნელობის სიდიადე.

ლენინის გარდაცვალების შემდეგ, ჩვენი ქვეყანა წავიდა წინგრანდიული ნაბიჯებით. ამ ხნის განმავლობაში მან შეიძინა კიდევ უფრო უძვირფასესი მეგობრები, კულტურული კაცობრიობის მრავალი გამოჩენილი ადამიანები.

ბერნარდ შოლმ მთელ მსოფლიოს გასაგონაო განაცხადა: „თანამედროვე ბურჟუაზიის პოლიტიკური მოღვაწეები პიგმეები და სტალინი კი გიგანტია“.

ლენინის სახელი ყოველთვის იზიდავდა მსოფლიო პოლიტიკურ მოღვაწეების ყურადღებას, განსაკუთრებით მისი გარდაცვალების დროს, როცა მთელმა მსოფლიომ დაინახა, თუ როგორ შესძრა ამ პიროვნების გარდაცვალებამ მთელი საბჭოთა მშრომელები, დაამწუხრა ისინი და კიდევ უფრო შეამძიდროვე იმ პარტიის გარშემო, რომელიც ლენინის სახელს ატარებს და რომელსაც ახლა მტკიცედ ხელმძღვანელობს ლენინის საქმის გენიალური გამგრძელებელი, დიდი სტალინი.

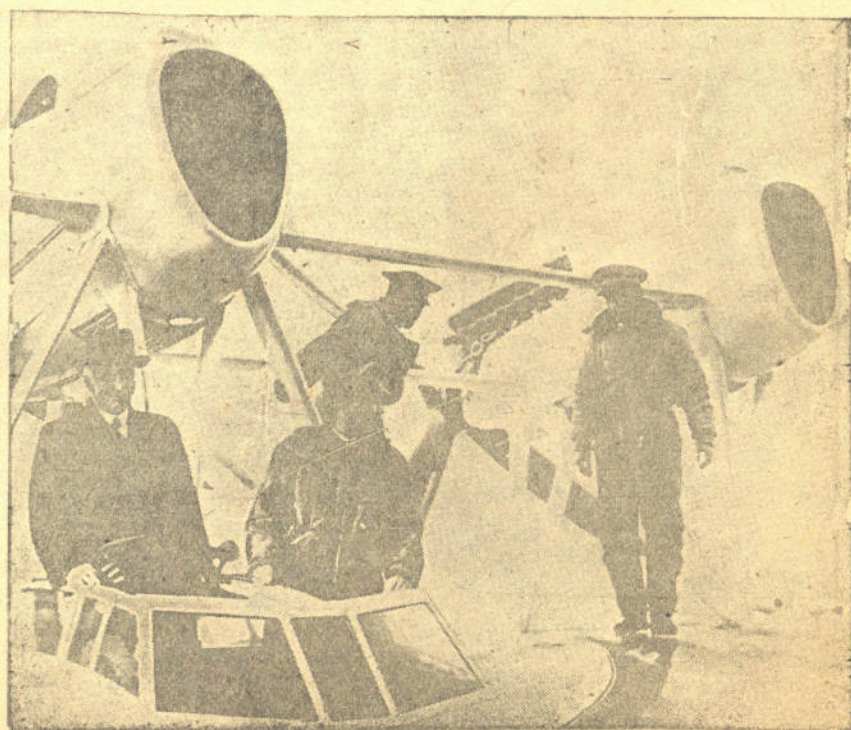
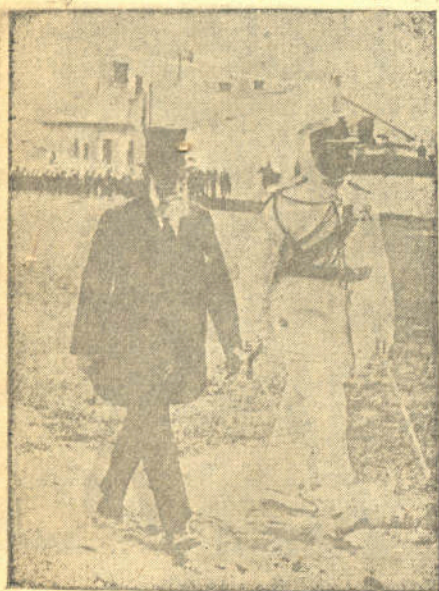

ბრიტანეთის სავაჭრო ფლოტის 12 ათასმა ოფიცერმა შეიტანა პარლამენტში პეტიცია, სადაც ისინი მოითხოვენ მდიდარების გაუმჯობესებას. პეტიციას თავიანთი ხელისმომწერა მიუმატა კიდევ 10,600 კერძო პირმა. სურათზე: ოფიცერთა დელეგაცია, რომელსაც მიაქვს პეტიცია პარლამენტში: გემი, რომელსაც ტემზით მიჰყავს დელეგაცია დამშვენებული პლავატით, რომელზედაც აწერია: „სავაჭრო ფლოტის 12,000 ოფიცერის პეტიცია პარლამენტს“.

ზანუ ფრანკებს (მარცხნივ) გუბერტს და პოუელს (მარჯვნივ) გადაწყვეტილი აქვთ გაფრინდნენ ნიუ-იორკიდან ოკეანის გადაღმა აზიისაკენ

რეორგანიზაცია მოსკოვის პრემიერ-მინისტრი

ინგლისის საგარეო საზოგადოება მინისტრის ახალი შემადგარა მსოფლიოთან

რეორგანიზაცია ფაშისტმა სტუდენტმა პოპულარმა პრემიერ-მინისტრი დუკა, როგორც გამოირკვა ფაშისტურ ორგანიზაციას „რკინის გვარდი“-ს რომლის წევრიც აღმოჩნდა მკვლელობის, დახმარებას უწევდა გერმანელი ფაშისტები და უგზავნიან სულსიდიებს. სურათზე: გენერალ კანტუსინო (მარცხნივ) „რკინის გვარდიის“ უფროსი, აშუამდ დუკას მკვლელობასთან დაკავშირებით დაპატიმრებულია.

სურათზე: ოსტო მუსოლინთან მოსალაპარაკებლად პილროპლანით ჩამოფრინდა ინგლისის საგარეო საქმეთა მინისტრი ჯონ საიმონი

ამს. ნ. ოგუზნიკინის ნახ. შარხანა

„ნაზ. ჩაინ“ საბავთა მწარმოებელი
მომკმ უბანზე გრუნიშვალზე ჩაა-
ბარა ჩაის ფოთლის აკრეფა

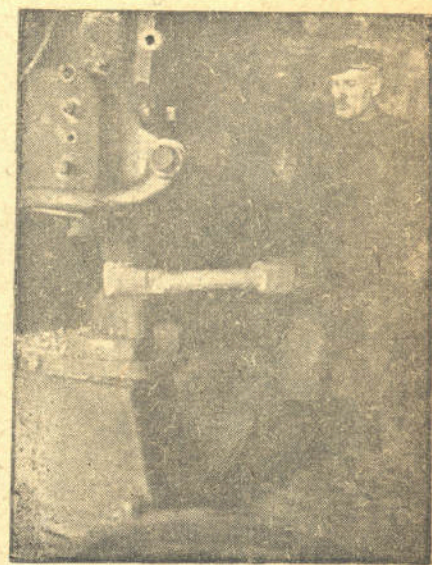
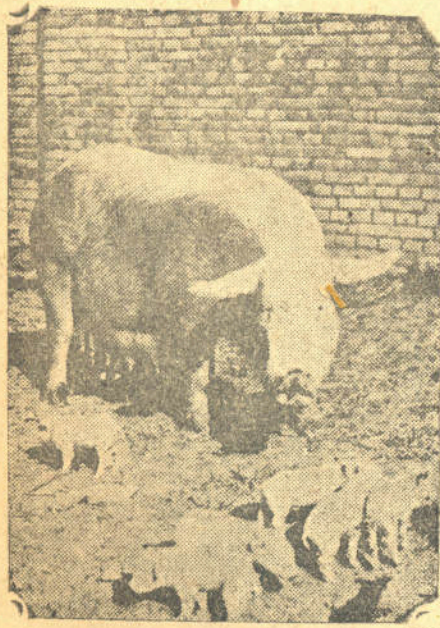
ამს. ნ. ოგუზნიკინის ნახ. შარხანა
მე-17 პარტიის ლობის საჩუქრად გეგმის გარეშე ფა-
რთე მოხმარების მთელ რიგ საქონლის დამზადების პროცესში.
ფოტო: ბუდეშკი

სურათზე: ჩაის ფოთლის საუკეთესო მკრე
ფაზე დამკვეთი ქალი ამს. კოხარევა.

სამრეწველო ტაძარი № 1 ახალ-
ოილო

ბრანსკორტის დამკვეთები

საუკეთესო დამკვეთი

მელიქ იწონის 120 კილოგ. ერთი წლის
განმავლ. დაყარა 36 გოჭი.

სადგურ ტფილისის ერთ-ერთი საუკეთესო
ძველი დასკრელი ამს. რჩედიშვილი.
რომელიც ორიჯირ დაჯილდოებულია მატა-
რებების კატასტროფის აცილებსათვის.

სურათზე: ამს. კალინინის სახ. ქარხნის სა-
მკედლო (იგბის საუკეთესო დამკვეთი მუ-
შა, პარტიის წევრი, აქტივისტი, საზოგადო
მუშაკი ამს. სარქიშვილი რომელმაც 120
პროც. შეასრულა გეგმა

შინაარსი: 1. ლენინის აკლამასთან —
ირ. აბაშიძე, 2. მეცხრე ყრილობა, 3. ლე-
ნინს—ბ. ქუჩიშვილი, 4. ლენინის ცხოვ-
რების მატანე, 5. ორი თავდასხმა ლენინ-

ზე—ალ. სულაშა, 6. კვალ—ნოე ჯომ-
ლეთელი, 7. ლენინი და ახალგაზრდათა
მოძრაობა—მრ. ასტვაცატუროშვი, 8.

ლენინიადის შექმნისათვის — ალი არსე-
ნიშვილი, 9. ლენინი და ბურჟუაზიული
მოღვაწეობა—მ. გ—ია.